

Aviisi

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging. Aviisi jaargang 15, nummer 4: september 2006

van het bestuur.....	1	paspoort.....	20	Huis voor Europa.....	32	adressen.....	46
column.....	22	agenda.....	31	excursie.....	37	colofon.....	47

We'll take you there...

To 16 destinations in Finland.

Return Amsterdam-Helsinki € 168,-

(**excl. taxes and charges, subject to availability and changes**)

For reservations contact your travel agency

or 0900-FINNAIR (34 66 247) € 0,20 cts p/m

www.finnair.com

Van het Bestuur

Beste Aviisi-lezers!

De zomer is weer voorbij, we gaan richting herfst, het is al weer vroeg donker – “maar dat is niet zo erg, zo meteen is het Kerst”, zegt de Finse optimist! ‘s Zomers zijn we met vakantie, rusten we uit, wordt er gesport of wat dan ook. Het belangrijkste is los te komen van het normale werk- en levensritme, leuke dingen te doen en alles wat makkelijker op te nemen. Nu is het weer tijd om met hernieuwde kracht de dagelijkse taken ter hand te nemen of nieuwe uitdagingen aan te gaan.

Dat geldt ook voor het bestuur van de Vereniging Nederland Finland dat bezig is het programma samen te stellen voor het komende winterseizoen en het organiseren van de geplande herfstactiviteiten. In de herfst maken we een “herfsttrip” naar Hengelo en is er ter gelegenheid van de onafhankelijkheidsdag een diner in Leiden. Van de winter bezochten we de tentoonstelling van het werk van Akseli Gallen-Kallela in Groningen.

In Hengelo wordt op 12 oktober het “Huis voor Europa” geopend, waar Finland als voorzitter van de EU zich als eerste presenteert. Over het Europa huis wordt elders in deze AVIISI geschreven en de uitnodiging voor onze “Herfsttrip” vindt u daar ook.

Onze Vereniging viert de Finse onafhankelijkheid dit jaar op zaterdag 9 december in HET KOETSHUIS DE BURCHT dat in het historische centrum van Leiden ligt. Als deze AVIISI naar de drukker gaat zijn nog niet alle details bekend, maar de datum kunt u al in uw agenda noteren.

Een voor de Vereniging belangrijke zaak is dat deze herfst onze vernieuwde website op het net verschijnt – eindelijk! Deze geboorte is een langdurig en pijnlijk proces geweest, waaraan we al een paar jaar geleden begonnen. In het begin hebben we de lat te hoog gelegd. Het moest te mooi worden en alles moest er op komen. Het gevolg was dat de zaak niet op gang kwam en dat makers en bedenkers afhaakten. Vorige herfst hebben we opnieuw onze doelen geformuleerd en deze keer op een heel realistisch niveau. Ons streven was om een eenvoudige en doelmatige website te hebben, waarop ook een minder ervaren internetgebruiker makkelijk die dingen vindt die met name met de Vereniging te maken hebben. Hopelijk zijn we daarin geslaagd! Het materiaal is door het bestuur aangedragen maar een niet bestuurslid, Rene van Harte, heeft de website gebouwd. Hem willen wij bij deze namens het hele bestuur hartelijk bedanken voor de door hem geleverde inspanning!

De website is nu door iedereen te gebruiken. Misschien is alles nog niet volmaakt maar het is de bedoeling om de website aan te vullen waar nodig en ook om hem regelmatig bij te houden. Kijk op ons nieuwe adres: www.VNF.nu en blijf op die manier op de hoogte van wat

er zoal te gebeuren staat. Tegelijkertijd verandert ons e-mail adres - het nieuwe adres is info@VNF.nu - en wordt de oude website opgeheven samen met het oude e-mail adres. En als u zich afvraagt waar die “.nu” vandaan komt in plaats van het gebruikelijke “.nl”? Wij wilden ons adres beginnen met VNF (met kleine of met grote letters geschreven) maar die afkorting was al in allerlei varianten gereserveerd. Vandaar dat het nu vnf.nu is!

Vooruitkijkend zouden we willen dat alle leden zich zouden afvragen: “kan ik op mijn beurt een bijdrage leveren aan onze vereniging?” Het bestuur zou graag nieuwe en enthousiaste vrouwen of mannen zien komen om haar gelederen

te versterken, dat zou verfrissend zijn en de werkzaamheden zouden we in kleinere porties kunnen verdelen! Als je je aangesproken voelt of wanneer je sowieso mee wilt doen, reageer dan op onze oproep die je in deze AVIISI vindt.

Terwijl ik dit eind augustus schrijf, regent het pijpenstelen. Na een droge en hete zomer is het goed dat het regent, maar dit is overdreven, nu is het wel genoeg! Hopelijk mogen we over enige tijd genieten van helder en zonnig herfstweer.

Pirkko van Bruggen

(vertaling: Carel van Bruggen)

(advertentie)

Te koop gevraagd door verzamelaar
Arabia porselein en servies

Ik ben op zoek naar sieraardewerk en alle serviezen van Arabia
A.u.b. reageren in het Nederlands of Engels.

tel. 0341-355581
h.werker@chello.nl

Keräilijä ostaa
Arabian posliinia ja kattauksia

Ystäväälliset vastaukset
Hollannaksi tai Englanniksi
puh. 0341-355581
h.werker@chello.nl

Johtokunnalta

Hyvät Aviisin lukijat!

Kesä on taas ohi ja käymme kohti pimeää vuodenaikaa – ei silti niin synkkää, onhan Joulukin pian tulossa, sanoo suomalainen! Kesällä on lomailtu, levätty, urheiltu, kuka mitäkin. Pääasia on ollut irrottautua normaalista työ- tai muusta elämänrytmistä, iloita ja ottaa asiat vähän kevyemmin. Nyt on taas aika palata uusin voimin tavanomaisiin askareihin tai kohdata uudet haasteet.

Niinpä myös Alankomaat-Suomi Yhdistys kokoaa voimansa ja suunnittelee tulevan talvikauden ohjelmaa ja järjestää syksyn jo ohjelmoitujana tapahtumia. Syksyn ohjelmassa on tulossa ”syysretki” Hengeloon ja Itsenäisyyspäivän illalliset Leidenissä ja talvella käynti Akseli Gallen-Kallelan näyttelyssä Groningenissa.

Hengelossa avataan lokakuun 12. päivänä ”House for Europe”, jossa Suomi on EU:n puheenjohtajana ensimmäisenä esittelyvuorossa. ”Euroopan Talosta” on tarina muualla tässä Aviisissa, samoin kutsu ”syysretkelle” Hengeloon.

Yhdistyksemme juhlii Itsenäisyyspäivää tänä vuonna lauantaina, joulukuun 9. päivänä Leidenin historiallisessa keskustassa sijaitsevassa Het Koetshuis de Burcht'issä. Aviisin painoon mennessä eivät vielä kaikki yksityiskohdat ole

tiedossa, mutta päivämäärä kannattaa nyt jo merkitä kalenteriin.

Tämän syksyn suuri asia Yhdistykselle on uuden verkkosivustomme saaminen ilmoille - viimeinkin! Sen synnyttäminen on ollut pitkällinen ja tuskallinen prosessi, joka jo pari vuotta sitten aloitettiin. Alussa asetimme uuden siviston tavoitteet liian korkealle, liian hienoksi ja kaikenkattavaksi, ja niin asiat eivät edistyneet ja tekijät haihtuivat maailman tuuliin. Viime syksynä asetimme tavoitteet uudelleen ja nyt ihan realistiselle tasolle. Tavoitteemme oli saada aikaan internetin valtaisan tietotulvan keskelle yksinkertaisen ja toimivan sivusto, josta kokematonkin internetin käyttäjä helposti löytää etsimänsä lähinnä Yhdistykseen liittyvän tiedon. Toivottavasti tässä onnistuimme! Sivusto on laadittu johtokunnan talkootyon ja sen teknisenä toteuttajana johtokunnan ulkopuolelta on toiminut Rene Harte. Hänen haluan tässä esittää koko johtokunnan puolesta suurkiitokset!

Sivusto on nyt meidän kaikkien käytössä, ehkä ei kaikilta osiltaan vielä täydellisenä, mutta sitä täydennetään ja se pyritään pitämään jatkuvasti ajan tasalla. Käypä siis katsomassa uudessa osoitteessa: www.VNF.nu ja seuraa sen kautta ajankohtaisia tapahtumia. Samalla muuttuu Yhdistyksen sähköpostiosoitteen, uusi osoite on info@VNF.nu. Samalla lakkavaat entinen sivustomme ja sähköpostiosoittemme toimimasta. Muuten, ihmettelet varmaan osoitteiden lopussa olevaa numeroa. Halusimme saada osoitteeseemme Yhdistyksen nimen alkukirjaimet VNF (ne voi kirjoittaa joko pienin tai isoin

kirjaimin), mutta ne oli varattu kaikin järkevin maatunnuskin. Joten nyt se on vnf.nu!

Eteenpäin tähyillessämme haluamme myös kaikkien jäsentemme miettivän: "voisinko minä vuorostani toimia meidän yhteiseksi hyväksemme?" Johtokunta nimittääni toivoo hartaasti saavansa uusia innokkaita naisia tai miehiä joukkoonsa, että saisimme uusia virikkeitä ja idoita ja voisimme jakaa tehtävänkentämme pienempiin osiin. Jos tunnet pienien pistoksen tai ilman sitä haluat tulla joukkoomme, vastaa kutsuumme! Sen löydät toisaalla tässä Aviisissa.

Tätä kirjoittaessani elokuun lopulla vettä sataa taivaan täydeltä. Kuuman ja kuivan kesän jälkeen on hyvä saada sadetta, mutta kohtuuksa kaikessa, nyt saisi jo riittää! Toivottavasti saamme aikanaan nauttia raikkaista aurinkoisista syysäistä.

Pirkko van Bruggen

GEZOECHT: MAN/VROUW, FINS/NEDERLANDS, 18-99 JAAR

Wie is er toe aan een nieuwe uitdaging? De VNF heeft nog steeds dringend behoefte aan enthousiaste leden die actief willen deelnemen aan het bestuur. Er wordt steeds meer beroep op de bestuursleden gedaan. Daarom willen we het bestuur uitbreiden van 5 naar 7 leden, zodat de taken beter verdeeld kunnen worden. Wie komt er met een eigen inbreng?

We vergaderen ongeveer 6 keer per jaar, meestal bij een van de bestuursleden thuis. Verder wordt er contact gehouden per e-mail en telefoon.

Wie durft? Reageer dan per email naar info@vnf.nu

Voor meer info, neem contact op met onze voorzitter Pirkko van Bruggen: 023-5289911 of pirkko.van.bruggen@euronet.nl

DE VOLGENDE AVIISI
VERSCIJNT IN
NOVEMBER 2006.
KOPIJ VOOR DEZE
AVIISI KUNT U
STUREN VOOR
17 OKTOBER 2006
NAAR
INFO@VN.F.NU

Eerste prijs Vappujuhla en Tampere,

Zoals in Aviisi nummer 3 van dit jaar te lezen is, had ik de eerste prijs van de loterij ter gelegenheid van het Vappu feest gewonnen. Omdat we, ondanks onze vele bezoeken aan Finland sinds 1977, nooit in de gelegenheid waren om Tampere goed te verkennen, besloten Evert en ik om acht nachten in deze stad te verblijven. Na uitgebreid emailverkeer met de heer Jari Einiö, supervisor van Finnair Nederland werd besloten om op 1 juli naar Finland te vliegen.

Onze zoon Meindert bracht ons naar Schiphol. Omdat hij uit Amsterdam kwam en de A44 richting Den Haag was afgesloten, vertrokken we later dan de bedoeling was. Eenmaal aangekomen op Schiphol wachtte ons de volgende "verrassing": een enorme

rij voor de Finnair incheckbalies. Een voetbalteam aardige meisjes ging op weg naar Kokkola om daar internationale jeugdvoetbalwedstrijden te spelen.

We wisten dat we op het vliegveld Vantaa meer dan vier uur moesten wachten. Tijd genoeg om boodschappen te doen, jammer dat ik dat niet deed. We zagen leuke houders om ijsblokjes te maken in de vorm van de bekende Alvar Aalto vaas, een goed idee om aan Meindert te geven. Natuurlijk stond ook een Fins vlaggetje voor onze nieuwe auto op de lijst. Je moet nooit iets uitstellen, heb ik nu weer geleerd. De ijsblokjes houders waren nergens anders te vinden en op de terugweg waren ze uitverkocht. Ook de vlaggetjes, die wij wilden hebben, waren nergens anders te koop en op de terugweg waren ook deze uitverkocht bij de Stockmann shop. Na staan in een lange rij op deze extreem drukke zondag 9 juli, had ik bij de krantenkiosk meer succes.

Uiteraard hadden we op 1 juli tijd genoeg om lekker te gaan eten op het vliegveld. De vlucht naar Tampere ging heel erg snel. We vlogen met een propellervliegtuig in ca. 20 minuten naar Tampere, waardoor we ruim voor de beoogde aankomsttijd van 20.50 uur arriveerden. De piloot scheurde over de landingsbaan alsof hij een auto bestuurde. Rond 21 uur konden we al onze, via email gereserveerde, kamer in hotel Koskikatu betrekken. We hadden een prachtig uitzicht op o.a. de Tammerkoski, het park langs het water, de vele schoorstenen en niet te vergeten de gebouwen van Finlayson. Dankzij de late zonsondergang en het prachtige weer (om en nabij de 30°C), waren we ruimschoots op tijd om nog een wandeling in de omgeving te maken. Deze eerste avond al ontdekten we, dat Tampere een erg levendige stad is. Het leek wel een Spaanse stad zoveel mensen en zelfs kleine kinderen er laat in de avond nog op straat waren. Ondanks het geluid van de watervallen sliepen we heerlijk.

Prettig dat de Tourist Information ook op zondag open was. Bijna al onze vragen werden beantwoord. Het was erg leuk, dat ze een drietal wandelingen op papier hadden staan met de volgende thema's: "Tammerkoski Rapids powered it all" (rode route), "Industrial Heritage" (gele route) en "from Church to Church" (blauwe route). In de dagen, die volgden, hebben we alle routes gelopen, soms in behoorlijk warm weer. Maar dan konden we daarna weer uitrusten op ons geliefde "Terrasi" bij het Finlayson Palatsi (1899), vroeger de woning van een zoon van Wilhelm von Nottbeck, indertijd eigenaar

van de Finlayson katoenfabriek. Evert is geïnteresseerd geraakt en hij wil onderzoek doen naar de Schot James Finlayson, die in 1820 op 50-jarige leeftijd de Finlayson fabriek heeft gesticht.

Tijdens de wandelingen op zondag, maandag en donderdag werden we steeds verliefder op Tampere. Hoewel Tampere niet aan zee is gelegen, is de stad aan alle kanten omringd door water, hetgeen een verfrissende aanblik geeft. De wijze waarop men de oude fabrieksgebouwen een nieuwe bestemming heeft gegeven, is bewonderenswaardig. Niet alleen de Finlayson gebouwen maar ook het Tampella gebied met het Vapriuki museumcentrum maakten een grote indruk op ons.

Een hoogtepunt was de kathedraal van Tampere. Nog nooit in mijn leven heb ik een kerk gezien, die me zo aansprak. Je moet de tijd nemen om de verfijnde symboliek in deze kerk, in de Finse nationaal romantische stijl gebouwd, op je in te laten werken. De architect Lars Sonck en de schilder Hugo Simberg hebben het leeuwenaandeel gehad in de totstandkoming van dit unieke bouwwerk. Maar ook Magnus Enckell moet genoemd worden. In zijn altaarstuk zijn de verschillende volken van de aarde afgebeeld in één gemeenschappelijke opstandingsprocessie. Hugo Simberg schilderde o.a. het balkonfresco van twaalf jongens (de discipelen), die een rozenslinger dragen, symbool voor de "last", die wijzelf in ons leven dragen. Natuurlijk is veel meer te zien dan in dit korte stukje is te verwoorden. Als de

renovatie van de kathedraal is voltooid, zullen we nog een keer terug moeten komen.

We maakten twee treinreizen resp. naar Jyväskylä en naar Seinäjoki. In Jyväskylä bezochten we de ouders en de oma van Ville, onze vaste "opstapper". In Seinäjoki gingen we naar het tangofestival, dat niet helemaal aan onze verwachtingen beantwoordde. Wat we erg leuk vonden was een concert van Finse toppers, ingeleid door een conférencier. De Finse toehoorders lachten onbedaarlijk om de grapjes, daarom konden we duidelijk onze collega-buitenlanders herkennen.

In al die jaren dat we Finland bezochten, hadden we nog nooit in een Finse trein gezeten. We zijn vol lof over de Finse spoorwegen: duidelijke informatie en keurig op tijd. Ook aan buitenlandse 65-plussers werd 50% korting gegeven. Dat zouden ze hier in Nederland ook moeten doen.

Een reis naar Finland is niet compleet zonder een vaartocht over de meren. De eerste keus vanuit Tampere is natuurlijk met de Hopealinja naar Hämeenlinna. We maakten ook deze tocht op een prachtige dag, het natuurschoon was overweldigend. De stop in Visavuori was nogal kort vonden wij, we snelden door de musea van Emil Wikström en zijn kleinzoon Kari Suomalainen. Om de politieke spotprenten van Kari Suomalainen te kunnen begrijpen, moet je met de de Finse politieke geschiedenis opgegroeid zijn. In Hämeenlinna gearriveerd, gingen we nog even langs het geboortehuis van Jean Sibelius om daarna snel de eerst mogelijke bus terug naar Tampere te nemen. In tegenstelling tot Tampere leek Hämeenlinna wel uitgestorven. Op de laatste dag van ons verblijf maakten we nog een kleine vaartocht naar het eiland Viikinsaari in het Pyhäjärvi. Dit is het weekend uitje voor de inwoners van Tampere en uiteraard voor de toeristen.

Op 9 juli was ons verblijf tot onze spijt weer ten einde. Vanwege het mooie weer hebben we nauwelijks musea gezien, de moderne Kalevakerk hebben we gemist evenals de Tampere Hall. De laatste twee lagen enigszins uit de route. Eén publiekstrekker hebben we bewust vermeden: het pretpark op Särkänniemi, een wereld van verschil met dat in het jaar 1977, toen we daar met onze kinderen waren.

Met veel plezier kijken we terug op ons verblijf in Tampere en we gaan zeker nog een keer terug.

Wel was er een reden om naar de terugreis uit te kijken: we hadden een upgrade gekregen naar de business class, waar we als enige twee passagiers flink werden verwend. Ook hiervoor onze hartelijke dank aan Finnair. Het voetbalteam zat eveneens in het vliegtuig. Op mijn vraag naar hun resultaten, vertelden ze dat deze erg mager waren geweest.

Op 3 augustus ging ik winkelen in Den Haag en wat zag ik daar in de Iitala Shop: de bewuste ijsblokjeshouders. Zo kreeg Meindert toch nog zijn cadeau.

Freddy Schut-Meijwes

Vappujuhlan palkintomatka Tampereelle

Kuten Aviisin numerossa 3 kerrottiin, voitin Vappujuhlan ensimmäisen palkinnon. Olemme käyneet Suomessa vuodesta 1977 lähtien, mutta emme vielä koskaan Tampereella. Vietin siellä Evertin kanssa 8 yönä. Ahkeran e-meilienvaihdon jälkeen Hollannin Finnairin palveluista vastaan Jari Einiön kanssa varmistui lähtöpäiväksemme 1. heinäkuuta.

Pikamme Meindert lähti viemään meitä Schipholiin. Tietöiden takia matka kesti kauemmin kuin mihin olimme varautuneet. Lentokentällä meitä odotti seuraava odottamatton asia, nimitään matkaselvityksen jonossa meitä ennen oli vuorossa kokonainen jalkapallojoukkue nuoria tyttöjä matkalla Kokkolassa pidettävään kansainväliseen nuorisojalkapallo-otteluun.

Olimme varautuneen yli 4 tunnin jatkolennon odotukseen Vantaan lentokentällä. Sen olisi pitänyt riittää ostosten tekoon. Katselin Aaltovaasin muotoisia jääpalamuotteja ja mietin että se olisi kiva tulialinen Meindertille. Suomenlipu tarra näyttäisi hyvältä uudessa autossamme. Sain hyvän opetuksen siitä, ettei ostamisista pidä siirtää myöhempään ajankohtaan. Jääpalamuotteja ei myyty missään muualla ja poislähiessä ne olivat loppuunmyyty

lentokentällä. Samoin oli käydä tarrojenkin kanssa. Poislähtiökiireessä satuin onneksi löytämään niitä ennaltaodottamattomasta paikasta lehtikioskista.

Ensimmäisestä päivästä heinäkuuta vielä sen verran, että söimme hyvin lentokentällä odotellessamme jatkolentoa. Lento Tampereelle sujui 20 minuutissa propelikoneessa. Saavuimme perille klo 20.50. Pilotti kurvasi pitkin kiitorataa niinkuin hän olisi ajanut autoa. Yhdeksän paikkeilla olimmekin sitten hotelli-Koskikadussa. Ikkunastamme avautui hieno näköala Tammerkoskelle, sen varrella olevalle puistoalueelle ja Finlaysonin tehdasalueelle savupiippuineen. Emme maltaneet olla lähtemättä vielä auringonlasku-iltakävelylle, oihan lämpötilakin lähes 30 astetta. Tampere osoittautui eloisaksi kaupungiksi. Tunnelma oli kuin jossain espanjalaiskaupungissa koska oli niin myöhään illalla niin paljon ihmisiä - ja jopa pieniä lapsia - liikkeellä. Kosken kuohunnan äänestä huolimatta

nukahdimme sikeään uneen.

Turisti-informaatiossa, joka oli auki vaikka olkin sunnuntai, saimme vastaukset lähes kaikkiin kysymyksiimme. Kuulimme kolmesta kaupunkikävelyreitistä: "Tammerkoski Rapids powered it all" (punainen reitti), "Industrial Heritage" (keitainen) ja "from Church to Church" (sininen reitti).

Mitä pitemmällä olimme edenneet kävelyreiteillä, sitä enemmän ihastuimme Tampereeseen. Vaikka kaupunki ei sijaitsekaan meren rannalla, vettä on näkyvissä joka puolella mikä luo raikkaan tunnelman. Tapa, miten tehdasrakennukset ovat saaneet uuden käyttötarkiotuksen, on ihailtavaa. Paitsi Finlaysonin, myös Tampellan tehdasalue museokeskuksineen oli mieleenpainuva. Ehkä hienoin kaikista oli kuitenkin Tampereen katedraali. En ole koskaan ennen ollut niin innoissani kirkkorakennuksesta. Tämän kansallisromanttisen kirkon symboliikkaan

perehtymiseen on hyvä varata aikaa. Arkkitehti Lars Sonck ja taidemaalari Hugo Simberg olivat tehneet parhaansa osastaan tämän kirkon aikaansaamiseksi. Heidän lisäkseen kannataa vielä mainita Magnus Enckellin alttarimaalaus kuvauksineen maailman eri kanoista. Hugo Simberg puolestaan oli maalannut parvekefreskon jossa 12 poikaa kannatellee ruusuköynnöstä mikä symboloi ihmisten koko elän ajan kannettavia huolia ja murheita. Muistakin maalauskirjista olisi paljon kerrottavaa. Kunhan katedraalin kunnostustyöt on saatu päätykseen, haluaisimme nähdä sen uudessa loistossaan. Teimme kaksi junaretkää, yhden Jyväskylään ja toisen Seinäjoelle. Jyväskylässä kävimme kylässä tuttujen luona ja Seinäjoella kävimme tangomarkkinoilla, mikä ei täysin vastannut odotuksiamme. Mistä siellä kuitenkin todella nautimme, oli Suomen top-artistien esiintymiset. Tunsimme itsemme ulkopuolisiksi kun suomalaiset nauroivat kuuluttajan vitseille mistä me emme tietenkään ymmärtäneet sanaakaan.

Matkustettuamme ensimmäistä kertaa suomalaisessa junassa, olimme yllättyneitä sen toimivuudesta: selkeistä opastuksista ja aikataulun mukaan kulkevista junista. Myös ulkomaiset eläkelläiset ovat oikeutettuja 50% eläkelläisalennukseen. Olisipa meillä Hollannissaakin asiat yhtä hyvin! Suomenmatkan kruunaa perinteisesti vesillä olo. Niinpä matkasimmekin lämpimässä kesäsäässä kauniissa luonnonmaisemassa Hopealinjalla Tampereelta Hämeenlinnaan. Visavuoreessa pysähyyssämme ehdimme nopeasti käväisemään Emil Wikströmin ja hänen

lapsenlapsensa Kari Suomalaisen museossa. Ymmärtääkseen Kari Suomalaisen pilapiirroksia, pitäisi olla hyvin perillä Suomen sisäpolitiikasta. Hämeenlinnassa vierailimme Jean Sibeliuksen synnyinkodissa, minkä jälkeen matkasimme bussilla takaisin Tampereelle. Tampereeseen verrattuna Hämeenlinna vaikutta haudanhiljaiselta. Lomamme lopuksi teimme vielä Tamperelaisten ja turistien suosiman retken Pyhäjärvessä olevalle Viikinsaarelle.

Heinäkuun yhdeksäntenä oli loma harmiksemme lopussa. Hienon sään takia emme olleet nähneet kovinkaan montaa museota, modernia Kalevan kirkkoa eikä Tampere. Yhden nähtävyyden jättimme tarkoituksesta pois: Särkänniemen huvipuiston. Mikä ero vuoteen 1977 kun menimme nimenomaan sinne lapsiemi kanssa. Muistelemme miehellämme lomaamme Tampereella ja haluamme varmasti mennä sinne uudestaan. Paluumatkamme oli tavallisuudesta poikkeava koska saimme istumapaikat ainoina matkustajina business-luokassa missä saa nauttia erinomaisesta palvelusta, kiitokset siitä Finnairille! Jalkapallojoukkue oli taas samassa koneessa. Tuloksia kyseltyäni sain kuulla etteivät ne olleet kehuttavia.

Elokuvassa Haagissa ostoksilla ollessani löysin sieltä Iittalan kaupan jossa myytiin etsimiäni jääpalamuotteja. Meindert sai lahjansa.

Freddy Schut-Meijwes

Käännös: Minna Räty

Suus, Sisu en Nederland

Beste Aviisi lezers,

Graag wil ik mijn bijdrage aan Aviisi in de vorm van een verhaal over "Suus, Sisu en Nederland" brengen. Ik zou het leuk vinden om in de komende Aviisi een verhaal van iemand anders te mogen lezen, wie neemt de uitdaging aan?

Mijn goede Finse relatie met Nederland begon al ruim 13 jaar geleden, toch wel ver weg van Nederland. Tijdens mijn werk als reisleider voor het toenmalige Scandinavische reisbureau Tjaereborg op Rhodos viel ik als een blok voor een aardige Hollander, zonder klompen maar wel met stoere westernboots. Samen met Finnair en een verhuisbedrijf had de liefde mij naar Nederland gebracht, zoals vele anderen. Even wennen, settelen en je plek zoeken, onder de Nederlandse zon.

Vanaf het begin van mijn Nederlandse leven ben ik lid geweest van de Vereniging Nederland-Finland. Lees graag Aviisi, ik vind het toch fijn om te weten hoe en wat hier gebeurt betreffende Finse mensen en activiteiten. En vind het "een beetje dom" van mezelf dat ik niet meer actief ben in de Finse kringen hier in Nederland.

Er zijn vele leuke activiteiten, zoals de "NaistenPäivät" en "Joulumarkkinat", tijd moet je maken... Ik merk dat het dagelijks leven, je werk en andere activiteiten je tijd vaak danig consumeren, hoewel je eigen "roots" ook zeer belangrijk zijn voor je eigen identiteit en het gehele functioneren in deze wereld.

Ik vind het ook bijzonder mooi om het Finse succes hier in Nederland te volgen: Sanoma Uitgevers, die nu echt een van de grootste is. Iedere week hebben miljoenen vrouwen een Libelle of Margriet in handen. Nokia.

Finse rock bands à la Nightwish en Rasmus. Lordi heeft het volgens mij nog niet helemaal gemaakt hier, ongeacht hun ongelofelijke show bij het Eurovisie songfestival. Finse cultuur in alle vormen. Laatst las ik over een vrachtwagensauna: als de mensen niet naar de sauna gaan, komt de sauna naar hun toe. En ook hier in Europa, voor de liefhebbers. Creativiteit en lef, dat hebben wij Finnen wel.

Als je in Nederland bent, kun je niet zonder voetballen. Jari Litmanen heeft onuitwisbare sporen in de ziel van het Nederlandse voetbalpubliek achtergelaten, Joonas Kolkka, met nummer 22 bij Feyenoord, wordt het volgend seizoen nauwgezet gevolgd, tenminste door mijn zoon.

Over voetbal gesproken: mijn zoon van 11 is een fanatieke keeper en hij hoopt ook ooit een tijd in Finland te kunnen spelen. Spelen zal wel lukken maar de Finse taal is toch andere koek...en niet zo maar een kruidkoek. Ik heb het helaas niet kunnen

volhouden om als Finse moeder mijn kind volledig tweetalig op te voeden. Ben zelf altijd een werkende moeder geweest, en mijn kind heeft kunnen genieten van de Nederlandse kinderdagverblijfservic es. Waar helaas nog geen Finse meiden werkzaam zijn. Het is wel fijn om te weten dat er wel de mogelijkheid is voor Finse kinderen om in hun eigen taal naar de "Lauantaikoulu" in Rotterdam te gaan.

Deze prachtige stad is trouwens niet zo ver van ons huis vandaan, wij wonen in het Groene Hart van Nederland, bij de Zilverstad Schoonhoven. Met de kenmerken: Natuur, groen, rust, zeer landelijk, toch alle dagelijkse voorzieningen redelijk dichtbij. Absolut een bezoek waard. Van fileproblematiek hebben wij niet zoveel last hier: Mijn werkverkeer bestaat uit 3 minuten op de fiets. Als er een ochtendspits is bij de grootste kruising in de stad dan duurt mijn reis 5 minuten.

En wat doe ik dan als ik op mijn werk ben? Ik ben werkzaam als een Supervisor voor een groot facilitair call center. Erg leuk werk, zeer dynamisch en afwisselend. Inderdaad, call center = telemarketing, wij zijn De Mensen die mensen thuis bellen, trouwens niet altijd op etenstijd maar meestal tussen 10.00 en 21.30 uur. Wij adviseren, enquêteren en verkopen verschillende A-producten, verlenen klantenservice en helpen de klanten van onze klanten. Mijn leidinggevende functie bestaat uit het coachen en begeleiden van onze Nederlandse medewerkers. Ik vind het eigenlijk een heel grappig idee, dat een Finse een Nederlander vertelt, hoe hij / zij effectiever kan communiceren... Heb

inderdaad al 12 jaar geleden mijn NT2 diploma gehaald en ben braaf mezelf op z'n Nederlands gaan uiten. Met vallen en opstaan, in het bijzonder de lidwoorden en bepaalde keelgeluiden zijn nog steeds uitdagend. Om meer te leren heb ik ook verschillende opleidingen en cursussen gevolg, met de bekende Finse "Sisu", wat hier volharding wordt genoemd.

Mijn collega's hebben mij dan ook de bijnaam "De Finse Furie" gegeven. Ik wil natuurlijk graag deze koosnaam eer aan doen, en vond het ook bijzonder fijn om in het jaar 2005 als een van de 4 beste Call Center Supervisors van Nederland te mogen worden genoemd... ik hoorde bijna het "Oi Maamme Suomi"-lied bij de prijsuitreiking. Ik merk dat mijn Finse afkomst toch iets magisch in zich heeft, vele Nederlanders vinden het land Finland, Finse producten en vooral Finse mensen toch positief speciaal. Houd het zo!

Deze zomer is mijn eerste Nederlandstalige humoristische vakboek "Call Center Anders" uitgegeven door F&G uitgevers. Een humoristische kijk, ja, Finse humor gecombineerd met Nederlandse praktijk en een prettig gestoorde vertaling van de vaktaal uit het Call Center- en Telemarketingwereld. Voor de geïnteresseerden, het boek is te bestellen via www.fngpubli.nl of via boekhandel, ISBN 90-75432-64-X.

Met vriendelijke groet,
Susanna Nevalainen
m.debondt@wanadoo.nl

Suus, Sisu ja Hollanti

Parahin Aviisin lukija:

Mielelläni annan oman panokseni Aviisin teksteihin tarinan "Suus, Sisu ja Hollanti" muodossa, Olisi mukava lukea tulevissa Aviisi-lehdissä muidenkin suomalaisten (elaman) tarinoita. Kuka ottaa haasteen vastaan?

Minun hyvä suomalainen suhteeni Hollannin kanssa alkoi 13 vuotta sitten, tosin kaukana Hollannista. Ollessani matkaoppaana scandinaavisessa Tjaereborg matkatoimistossa Rhodoksen saarella "lätkädyin" täysillä mukavaan hollantilaiseen. Ilman puukenkia, varustettuna lännenbootseilla. Lohuava rakkaus toi minut Finnairin ja muuttofirman avustamana tänne alaville maille. Nämä on tietseenkin tapahtunut monille muillekin. Hieman totutteliaa, paikalleen asettumista ja oman paikan etsintää hollantilaisen auringon alla.

Ihan paikallisen elämäni alusta alkaen olen kuulunut Suomi-Hollanti yhdistyksen jäsenistoon. Luen mielelläni Aviisia, on hienoa tietää mitä ja missä täällä tapahtuu suomalaisten ihmisten ja tapahtumien rintamalla. Olen mielestani myös ollut hieman tyhmä etten ole aktiivisempi suomalaisissa piireissä taalla Hollannissa. Tällä järjestetään monia mukavia tapahtumia kuten "Naisten Päivät" ja "Joulumarkkinat", henkilokohtainen aika ei saa olla kortilla.

Huomaanhan minäkin etta jokapaivainen rutinielämä, työ ja muut aktiviteetit nielaisevat suuren osan ajastani. On kuitenkin tärkeää muistaa, että omat juuret ovat suuri osa omaa identiteettiä ja kokonaivaltaista toimintaa tässä maailmassa.

Onkin upeata seurata Suomalaista Menestystä täällä Hollannissa:

Sanoma Magazines Finland Oy, joka on nyt ihan oikesti yksi suurimmista lehtitaloista. Viikkotain lukevat miljoonat naiset Libelle tai Margriet aikakauslehteä.

Nokia.

Suomalaiset rock bändit à la Nightwish ja Rasmus.Lordi ei käsittääkseni ole vielä kovin tunnettu täälläpäin maailmaa, huolimatta heidän uskomattomasta esityksestä Euroviisujen aikana. Suomalainen kulttuuri, kaikissa muodoissaan. Viimeksi luin rekka- auto saunaasta: elleivät saunojat voineet mennä saunaan, tuli sauna heidän luokseen. Jopa tänne Eurooppaan, asianharrastajille. Luovaa hullutta, sitä me suomalaiset omaamme.

Hollannissa kun ollaan emme voi sivuuttaa jalkapalloa. Jari Litmanen on jättänyt unohtumattomat jälkensä paikallisen jalkapalloleisön sieluun. Joonas Kolkkaa tullaan tiukasti seuraamaan sekä suuren yleisön että oman poikani johdosta seuraavalla kaudella hänen numero 22 paidassa Feyenoord joukkueessa.

Jalkapallossa pysyen, 11 vuotias poikani on fanaattinen maalivahti ja hän toivooin joskus pystyvänsä pelaamaan myös suomalaisessa joukkeessa Suomessa. No,

peli kyllä onnistuu mutta tämä suomen kieli, se onkin sitten ihan toinen juttu. Minä en valitettavasti ole onnistunut suomalaisena äitiä kasvattamaan lastani kaksi kieliseksi. Olen aina ollut työtäkeva äiti ja poikani on saanut nauttia hollantilaisesta päiväkotihoidosta. Missä valitettavasti ei ollut suomalaisia hoitajia. On hienoa, että suomalaiset lapset voivat tulla Rotterdamin "Lauantaikouluun".

Rotterdamin kaunis kaupunki ei muuten ole kovinkaan pitkan matkan päässä meidän asuinpaikastamme. Asumme Hollannin vihreässä sydämessä, hopeakaupunki Schoonhovenissa. Tuntomerkit: Luontomaisemaa, vihreätä, rauhallista, maaseutumaisemaa, mutta kuitenkin kaikki tarvittavat palvelut lähellä. Ehdottomasti suositeltava vierailukohde. Ruuhka ongelmia emme tunne täällä, minun työmatkani kestää 3 minuuttia pyorällä. Mikäli sattun aammutukokseen paikallisessa risteyksessä venyy matka viiteen minuuttiin.

Mitä teen sitten työpaikallani? Olen töissä suussa telemarkinointifirmassa Supervisorina, supisuomalaisittain nimitys on kai osastopäällikkö/vastaava. Kiinnostavaa hommaa, erittäin vaihtelevaa ja dynaamista. Telemarkkinointi, tosiaan, me olemme joukko niitä ihmisia jotka soittelevat ihmisiille kotiin, ei aina ainoastaan ruoka-aikoina vaan 10.00 – 21.30 välisina tunteina.

Työmme koostuu muun muassa asiakasneuvonnasta, mieleipideturkkuuksista, myymme useita A-luokan tuotteita, palvelemme asiakkaita

ja autamme asiakkaittemme asiakkaita. Johtotyöni koostuu suurilta osin hollantilaisten työntekijöittemme "coachaamisesta", kouluttamisesta ja työhön opastamisesta. Nään eräänlaista humoria tässä asiassa, suomalainen kertoo hollantilaiselle kuinka hän voi tehokkaammin kommunikoida... itse hankin jo 12 vuotta sitten NT2 diplomin ja olen sen jälkeen urheasti ilmaissut itseäni hollannin kielessä. Oppia ikä kaikki, valitettavasti edelleen het/de säänöt ja tietty kurkkuintonaatiot pitavat jännitystä yllä kommunikaatiossani. Sisulla olen vuosien kuluessa opiskellut ja jatkokouluttanut itseäni myös muilla alueilla, hollannin kielessä.

Työkaverini ovatkin antaneen minulle lempinimen "De Finse Furie", suurinpiirtein kai « Suomalainen sisupussi ». Mielelläni elän lempinimeni mukaisesti ja olinkin erittäin otettu siitä, että vuonna 2005 minut nimitettiin yhdeksi hollannin neljästä parhaasta telemarkkinoointi Supervisorista.... Melkein kuulin Maamme-laulun kajahtavan korvissani palkintojen jako juhlassa. Olenkin huomannut, että suomalainen taustani toimii taian tavoin täällä, useat hollantilaiset osoittavat positiivista kiinnostusta « erilaiseen » Suomen maahan, suomalaisiin tuotteisiin sekä suomalaisiin ihmisiin. Toivonkin, että Suomi kuva pysyy kiinnostavana.

Kesällä 2006 on minun ensimmäinen hollanninkieleinen humoristinen ammattikirjani "Call Center Anders" julkaistu F&G uitgevers:in toimesta.

Humoristinen katsontakanta, juu suomalaisista huumoria yhdistettyyna hollantilaiseen käytäntöön ja lievästi kajahtaneeseen tulkintaan Telemarkkinoinnin ja Kontaktikeskusten maailmasta.

Kiinnostuneet voivat tilata kirjan esim www.fngpubli.nl sivulta tai ihan kirjakaupasta tai Bollin sivulta, ISBN 90-75432-64-X.

Ystävällisin terveisin,
Susanna Nevalainen
m.debondt@wanadoo.nl

De aanvraag werd goedgekeurd.

Ik schrok me een hoedje: had ik net een aardige man ontmoet, zou hij weer verdwijnen en wel naar een land "waar ik niks mee had". Enfin, er was niks meer tegenin te brengen en hij vertrok...

Nou is hij niet zo'n beller/prater en moest ik het doen met brieven. Daarin beschreef hij hoe hij leefde in dat voor mij onbekende land. Hij schafte zich een fiets aan; had een piepklein studentenappartementje (met sauna!) en fietste elke dag in de gotsende regen (oktober/november) door Helsinki. Dat vrolijkte hem niet op en hij was dan ook blij, dat het begon te sneeuwen. Metersdik lag het er, zo schreef hij. Ik werd nieuwsgierig en miste hem vreselijk, zodat ik besloot om de kerstdagen bij hem door te brengen.

Na een voorspoedige vlucht kwam ik rond 15.00 uur (het was al donker!) op het vliegveld aan. We hadden een poosje boven Finland gevlogen en door het raampje had ik al adembenemende vergezichten gehad: 'n heel witte wereld met af en toe de lichtjes van de auto's....

Helaas voor mij stond Hans niet op het vliegveld te wachten en ik voelde me behoorlijk verloren, temeer omdat ik werkelijk niets van de taal begreep c.q. kon lezen. Pas na een flinke poos kwam hij opdagen en was ik helemaal gelukkig hem weer te zien! In de bus naar Helsinki moesten we opeens overstappen en vergat ik in de haast om mijn vliegtas op te pakken. Dat heeft tot veel commotie

Word je verliefd op een Finnofiel...

Bijna 30 jaar geleden leerde ik mijn huidige man Hans (redacteur) kennen. Meteen al bij de eerste ontmoeting vertelde hij me, dat hij over niet al te lange tijd voor een half jaar naar Finland zou gaan. Hij had n.l. op zijn 19e voor het eerst als Hollandse jongen kennis gemaakt met Finland door er vakantiewerk te doen en dat was toen voor hem liefde op het eerste gezicht geweest. Finland was niet meer uit zijn hoofd te bannen; vandaar dat hij een stage-onderzoek-plek voor een half jaar had aangevraagd in verband met zijn studie fysiologische psychologie bij de universiteit van Helsinki.

geleid, want in die tas zat niet alleen mijn paspoort, vliegticket maar ook nog veel meer belangrijks, dat ik niet kon missen. Hans moest in zijn beste Fins gaan opbellen en van alles gaan regelen, want ik kon mij niet verstaanbaar maken. We moesten naar de ambassade, het politiebureau en het reisburo en ik viel dus meteen met mijn neus in de Finse boter!!! Gelukkig had de buschauffeur de tas ontdekt en goed bewaard (hij was net een paar dagen vrij en naar zijn mökki), zodat ik uiteindelijk alles weer terugkreeg. Ik had intussen grote bewondering voor Hans z'n kennis van Finland en van zijn Fins in het bijzonder gekregen. Hij ging overal met mij op af en liet me van alles zien.

Ik raakte onder de indruk van de witte stad (Helsinki), de grootsheid (dat krijg

je misschien al gauw als je uit zo'n provinciestad als Nijmegen komt), de schepen, de markthalen, het knusse en de aardige mensen, want die ontmoette ik ook.

Zo werden Hans en ik door een collega van de universiteit voor een avondje uitgenodigd. Het was -20 graden en het woei vreselijk. Het ging ons door merg en been terwijl wij op de bus stonden te wachten. We kwamen dan ook klappertandend bij hen aan en.....werden meteen uitgenodigd om de sauna in te gaan. Nu had ik nog nooit een sauna genomen en ik schrok me dan ook het apelazerus van die (overigens zeer gastvrije) uitnodiging. Ik wist me geen raad: zoiets had ik in Nederland nog nooit meegeemaakt. Niet gedaan, die keer, dus ...

Wél enkele dagen later, toen we in de omgeving van Joutsa 'n paar dagen in een mökki verbonden. Dat was echt wel zooooooo romantisch met de kerstdagen! Het laatste stuk van de heenreis werden we opgehaald met een sneeuwscooter omdat de taxi niet verder kon vanwege de hoge sneeuw. We hadden toen al een taxirit over een meer achter de rug. Spaans benauwd had ik het, want natuurlijk had ik ook nog nooit over een meer gereden! Ik kneep Hans'arm blauw en gaf blijkbaar kreetjes want de taxichauffeur keek af en toe verbaasd achterom. Op kerstavond werd er op onze deur geklopt en stond de kerstman met een grote kerstboom voor de deur! Dat was weer een hele geweldige ervaring.

En die eerste sauna was ook onvergetelijk! Ik nam het onderste bankje en was bang, dat ik dood zou gaan. Maar dat is dus meegevallen, sterker nog, sindsdien neem ik al bijna 30 jaar regelmatig een sauna. Het is een van onze heerlijkste uitjes geworden. Tegenwoordig bezoeken wij regelmatig sauna "Finlandia" in VenZelderheide, die 'n houtgestookte sauna heeft en waar je in de grote tuin in een eveneens houtgestookte houten badkuip lekker tot je schouders in het warme water kunt zitten; ook in de winter!

Na deze eerste Finland-gang zijn er intussen meerdere gevuld. De eerste keer dat we voor langere tijd in een mökki aan het meer zaten was ik bang, dat ik van het "niks-doen" om zou komen: het vloog me aan! Maar al snel ontdekte ik, dat je heerlijk tot rust kunt komen aan een Fins

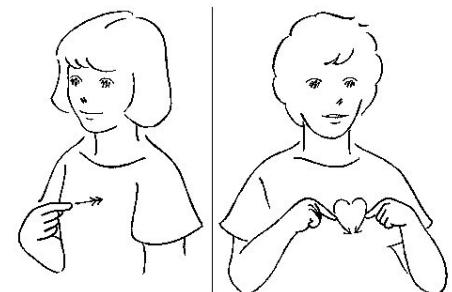
meer. Ik kan er nu van wegdommen en naar verlangen als ik in Nederland ben. De laatste 3 keer hebben we zelfs een huis van een oud bestuurslid van de vereniging Nederland-Finland in Savitaipale gehuurd, waar we erg verrukt van zijn. Zij had een keer een advertentie voor haar huis gezet en dat is een beetje "onze" plek geworden.

Ik kan natuurlijk nog vertellen van onze heerlijke Nordic Walkingtochten door de Finse bossen (met hutten onderweg, waar je een vuurtje kunt stoken en worstjes grillen); van de warme ontmoetingen met een Finse familie (oude bekenden van Hans), waar we steeds enorm onthaald worden en met wie we regelmatig contact onderhouden; van de ingetogenheid, die de Finnen tentoonspreiden; van de zuivere luchten en de prachtig glanzende meren; van de moderne kunst(nijverheid), waarin je al het eerdergenoemde tegenkomt.....

Kortom....., dat krijg je er nu van als je verliefd wordt op een Finnofiel: dan word je óók verliefd op FINLAND.

Anneke Luiken

SYDÄN

Ja sitten rakastut Suomi- faniin...

Lähes 30 vuotta sitten tutustuin mieheeni Hansiin (lehtemme toimittaja). Heti ensimmäisellä tapaamisellamme hän ilmoitti piakkoin matkustavansa puoleksi vuodeksi Suomeen. Hän oli nimittäin 19-vuotiaana hollantilaisena nuorena miehenä tutustunut kesätyön merkeissä Suomeen, ja se oli rakkautta ensi näkemällä. Tämä lemmen liekki liehui vahvasti, niinpä Hans oli anonut ja saanut työharjoittelun tutkimuspaikan puoleksi vuodeksi fysiologisen psykologian laitoksella Helsingin Yliopistossa.

Minä järkytin, olinhan juuri tavannut mukavan miehen ja nyt sama mies katoasi maahan, johon minulla ei ollut minkäänlaisia siteitä. Valittaminen ei auttanut, hän lähti... Mies ei ollut mikään suuri puhuja tai soittelija, tiedonvälitys tapahtui siis kirjeitse. Näissä kirjeissä hän kertoii elämäästään siellä minulle täysin tuntemattomassa maassa. Hän hankki polkupyörän, asui pikkuruisessa opiskelijasunnossa (saunalla!) ja pyöräili joka päivä kaatosateessa loka-marraskuussa Helsingin läpi. Kyseinen sää ei häntä kovasti innostanut ja hän olikin iloinen, kun lumiseateet alkoivat. Metrin paksulti lunta, näin hän kirjoitti.

Minun uteliaisuuteni heräsi, ikävöinkin häntä kovasti, ja niinpä päätin viettää joulunpyhät hänen luonaan. Pikaisen lennon jälkeen saavuin noin kello 15.00 (silloin oli jo pimeää!) aikaan lentokentälle. Olimme lentäneet hetken Suomen yläpuolella ja lentokoneen ikkunan läpi olin jo nähty hengästyttävän kauniita maisemia: ihan valkoinen maailma, jossa siellä täällä pilkahtivat auton valot jossain...

Valitettavasti Hans ei ollut minua vastassa ja tunsin itseni eksyneeksi, eritoten koska en todellakaan kyennyt puhumaan enkä lukemaan suomenkieltä. Vasta jonkin ajan kuluttua Hans saapui, minä olin tietenkin erittäin onnellinen jälleenräkemisemme johdosta. Bussimatkamme aikana Helsinkiin jouduimme kerran vaihtamaan bussia ja siinä hötäkässä unohtdin lentolaukkuni. Tämä tapahtuma aiheutti melkoisen kaaoksen, sillä laukussa ei ollut ainoastaan passini ja lentolippuni, vaan myös paljon muita matkalla tarpeellisia tavaraita.

Koska minä en kyennyt ilmaisemaan itseäni suomeksi, joutui Hans parhaalla suomenkielellään soittelemaan ja järjestelemään asiaita. Me jouduimme menemään lähetystöön, poliisilaitokselle ja matkatoimistoon, minä kaaduin kuvannollisesti "nenä voihin", suomalaiseen meijerivoihin.

Onneski bussimme kuljettaja oli löytänyt laukkuni ja pitänyt siitä hyvää huolta. Hän oli tosin parhaillaan pari päivää mökillään, mutta loppujen lopuksi sain lentolaukkuni takaisin. Sillä välin oli ihastukseni ja kunnioitukseni Hansiin hänen suomenkielen taitonsa ja suomitietoutensa johdosta kasvanut. Hän

näytti ja kertoi minulle paljon Suomesta. Valkoinen kaupunki, Helsinki, valloitti minut, samoin kuin tila ja avaruuus (tulen itse provinssikaupunki Nijmegenistä, ihmekös tuo), laivat, kauppahallit, mukavat ja lepoisat ihmiset, joita myös tapasin.

Eräs Hansin työtoveri kutsui meidät kerran illaksi luokseen. Oli 20 astetta pakkasta ja tuulikin kovasti. Odottaessamme bussia tuuli meni luhin ja ytimiin. Saavuimme kyläpaikkaan hampaat kalisten... ja meidät kutsuttiin heti saunaan. Itse en ollut vielä koskaan saunonut ja säikähdinkin hurjasti tästä tosin hyvin vieraanvarasiesta kutsusta. En ymmärtänyt ollenkaan mitä minun olisi pitänyt tehdä, joten sillä kertaa en sitten vielä saunonut...

Sen sein sitten pari päivää myöhempin mökillä Joutsan lähistöllä. Tunnelma oli erittäin romanttinen noin joulun aikoihin. Mökkimatkan viimeiset kilometrit taittuivat lumiskootterilla, koska taksi ei kyennyt ajamaan lumenpaljouden johdosta perille asti. Osa taksimatkaamme oli kulkenut myös järven jään yli. Minä olin tukehtua jännytyksestä, sillä enhän minä ollut vielä koskaan aikaisemmin ajanut järven yli! Puristin Hansin käden mustelmille ja epäilen, että päästelin outoja kirkaisuja takapenkiltä, koska taksikuljettajamme katseli aika ajoin ihmeissään taakseen.

Jouluaattoiltana koputettiin ovellemme ja avattuamme oven näimme Joulupukin siellä ison joulukuusen kanssa! Uskomaton elämys.

Niin oli myös ensimmäinen saunakokemuksenkin! Istahdin alimman lauteelle ja pelkäsin kuolevani. Näin ei onneski käynytkään, itse asiassa siitä lähtien jo lähes 30 vuoden ajan saunomme

säännöllisesti. Saunomisesta on tullut yksi mukavimmista harrastuksistamme. Nykyisin käymme usein sauna "Finlandiassa" VenZelderheidessä. Siellä on puulämmittäinen sauna ja isossa puutarhassa myös puulämmittäinen allas, jossa voi ihanasti istua lämpimässä vedessä hartioihin asti, myös talvella!

Tätä ensimmäistä Suomen matkaa ovat sitten useat matkat seuranneet. Mentyämme ensimmäistä kertaa järven rantaan mökille pelkäsin etä "ei tehdä mitään"-mentaliteetti minut kumoaasi. Mutta nopeasti opin, että suomalaisen järven rannalla rauhoituu upeasti. Unelmoin ja kaipaan mökin rannalle ollessani Hollannissa.

Viimeisillä kolmella kerralla vuokrasimme erältä yhdistyksen entiseltä johtokunnan jäseneltä mökin Savitaipaleelta. Mahtava paikka. Olimme kerran nähtneet mökistä ilmoituksen, ja nyt siitä on jo tullut hiukan meidän oma paikkamme.

Voisin vielä kertoa ihanista sauvakävelyvæ lluksistamme suomalaisissa metsissä, joissa löytyy matkan varrella pieniä majooja, joissa voi avotulella paistaa makkaraa, lämpimistä, ilahduttavista ja toistuvista tapaanisista ja yhteydenpidosta suomalaisen perheen kanssa (Hansin vanhoja tuttuja), suomalaisien vaatimattomuudesta, puhtaasta ilmasta ja upeasti kimmeltävistä järivistä, modernista taiteesta, joissa kohtaat edellä mainitut...

Eli... tätä saa kun rakastut Suomi-faniin, samalla rakastut myös SUOMEEN!

Anneke Luiken
(Käännös Susanna Nevalainen)

Biopassit tulevat elokuussa

Suomi ottaa biometriset passit käyttöön 21. elokuuta 2006. Uusi passijärjestelmä edellyttää, että hakijan kaikki henkilötiedot ovat ajan tasalla Suomen väestötietojärjeste lmässä ja passikuvat ohjeen mukaiset.

Jo ennen passihakemuksen jättämistä on tärkeää varmistaa että:

- passikuvat ovat ehdottomasti valokuvaohjeen (www.poliisi.fi) mukaiset.
- tiedot Suomen väestötietojärjelmässä ovat oikein ja täydelliset. Hakemusta ei voida käsittää elleivät väestörakisteritiedot täsmää.

Lisäksi tulee huomioida, ettei lapsia enää voida merkitä vanhemman passiin ja että väliaikaisia passeja voidaan myöntää vain hyvin perustellusta syystä syn keston ajaksi

Ensimmäisessä vaiheessa biometristen passien tunnistesiruun tallennetaan kasvokuva, sormenjälkitiedot sisällytetään siruun myöhemmin. Valokuvan tulee olla täysin ohjeiden mukainen, jotta tieto pystytään tallentamaan siruun.

Uusi passilaki edellyttää, että passihakemusten henkilö-, kansalaisuus- ja osoitetiedot ovat yhtenevät väestötietojärjestelmän tietojen kanssa. Hakemus tulostetaan suoraan

järjestelmästä eikä tietoja voida edustustossa muuttaa. Siksi on tärkeää tarkistaa tietojen paikkansapitävyys ja lähettää mahdolliset korjauspyyntöt maistraattiin (www.maistraatti.fi) jo hyvässä ajoin ennen passihakemuksen jättämistä. Uudet osoitetiedot voi ilmoittaa esimerkiksi väestörakisterikeskuksen sivulta löytyväällä lomakkeella (www.vaestorekisterikeskus.fi).

Ulkomaanedustustoista haetun passin hinta säilyy toistaiseksi samana, ulkoministeriön maksuperusteasetuksen mukaisena 80 eurona. Nykyinen passi on edelleen voimassa voimasaoloaikansa loppuun asti.

Lisätietoja:

- <http://www.poliisi.fi> (Poliisi)
- <http://www.intermin.fi> (Sisäministeriön biometriahanketiedote)
- <http://formin.finland.fi> (Ulkoasiainministeriö)

Biometriska pass införs i augusti

Finland tar biometriska pass i bruk den 21 augusti 2006. Det nya passystemet förutsätter, att sökandens samtliga uppgifter är korrekt i det finländska befolkningsdatasystemet och att fotografiet som tillfogas ansökningsblanketten är enligt anvisningarna.

Det är viktigt att säkerställa redan innan man inlämnar sin passansökan att:

- passfotot absolut är enligt anvisningarna (www.poliisi.fi)
- uppgifterna är korrekt i det finländska befolkningsdatasystemet. Ansökan kan inte behandlas om uppgifterna i befolkningsdatasystemet inte är korrekta.

Därtill bör man observera, att det inte längre är möjligt att anteckna barn i föräldrarnas pass och att i framtiden skall ett tillfälligt pass utfärdas endast i specialfall.

Under den första etappen lagras passinnehavarens ansiktsbild som biometriskt kännetecken på passets mikrochips medan fingeravtrycken införs i ett senare skede. Passfotot bör absolut vara enligt anvisningarna för att uppgiften kan lagras på passets mikrochips.

Den nya passlagen förutsätter att personens person-, nationalitets- och

adressuppgifter i befolkningsdatasystemet är realtida. Passansökningen skrivs direkt ut från passsystemet med dessa uppgifter sådana som de står i befolkningsdatasystemet och det är inte möjligt att ändra på uppgifterna för hand i beskickningen. Därför är det viktigt att kontrollera uppgifternas riktighet redan i god tid innan man ansöker om pass och eventuellt skicka begäran om ändring till magistraten (www.maistraatti.fi). Blanketten för anmälning av nya adressuppgifter finns på www.vaestorekisterikeskus.fi

Till skillnad från avgiften för ett pass som utfärdas i hemlandet kommer avgiften för ett pass som utfärdas av en finländsk utlandsbeskickning i det här skedet inte att höjas, utan det kostar också i fortsättningen 80 euro enligt förordningen om grunderna för avgifter inom utrikesförvaltningen. De nuvarande passen kan fortfarande användas till passets sista giltighetsdag.

- <http://www.intermin.fi> (Sisäministeriön biometriahanketiedote)
- <http://formin.finland.fi> (formin.finland.fi)
- <http://www.poliisi.fi> (Poliisi)

Column: Een Finse zomer

Normaal gesproken zou je in het Finse bos last moeten hebben van Finse muggen. Daar heeft iedereen het altijd over die nooit in Finland is geweest. Zo'n vijf jaar geleden zaten we ook bij prachtig weer nauwelijks buiten en als we dat wel deden, hadden we hemden met lange mouwen aan en een pet op terwijl onze aan de buitenlucht blootgestelde huid was ingesmeerd met een onwielijkend goedje. Rustig zitten was er niet bij omdat je omringd werd door zoemers die probeerden door het kledingpanzer heen te breken. Die tijd is op ons stekkie al jaren voorbij. Een enkele verdwaalde mug krijgt soms nog een doodklap maar echte hinder, nee nauwelijks.

Het klimaat verandert echt en flora en fauna passen zich aan. De warme droogte die zich steeds vaker van Finland meester maakt, heeft het muggental gedecimeerd maar schijnt goed te zijn voor grotere zoemers. Als we 's morgens uit ons slaaphuisje komen gonst het van de bijen, de hommels en de wespen. Hommels komen uit gaatjes in de grond of hebben een nest gemaakt in een hoop bladeren. Wespen zoemen rond ons huisje op zoek naar een spleet om een nest te maken. Deze zomer hadden we een wespennest onder onze steiger met als gevolg dat onze hond eenmaal en ik twee maal

gestoken werd. Er zat niets anders op dan het wespennest te vernietigen om een normaal gebruik van de steiger ook door onze kleinkinderen weer mogelijk te maken. En toen bleek weer even het cultuurverschil tussen Finland en Nederland. Hier in ons kikkerland zijn we gewend in dit soort gevallen de gemeente te bellen en dan verschijnt er een professionele "plaagdierbestrijder" – ongedierte bestaat niet meer - die het probleem oplost. In Finland los je dit soort dingen zelf op. En zo gebeurde het dat ik op een warme middag een zeilpak, laarzen en werkhandschoenen aantrok, een muggennet over mijn hoofd trok en gewapend met een spuitbus vol gif als een soort astronaut onze steiger betrad. Vanaf een veilige afstand gadegeslagen door vrouw en hond. Het luchtgevecht duurde maar kort. Als aanvaller was ik oppermachtig. Het nest werd vernietigd. De kust was weer veilig. Ook onze hond die de steiger dagen lang gemeden had verscheen weer bij het water en de kleine blote voetjes van de kleinkinderen trippelden weer ongestoord over de steiger.

Eén slag hadden we gewonnen, maar of we de oorlog gewonnen hebben? Om ons heen ging het zoemen onverdroten voort. De muizenpoep die we in ons huisje overal aantroffen zal er volgend jaar ook weer zijn, vogels en marters zullen zich opnieuw invechten en gebruik maken van de minerale wol die in dak en vloer is aangebracht. De mierenhopen zullen volgend jaar weer groter zijn. Het klimaat verandert en planten en dieren passen zich aan - zelfs een eik heeft in ons bos wortel geschoten – en ook wij zullen ons moeten

aanpassen. Dit jaar lag de waterspiegel van ons meer op een verontrustend laag peil. Hopelijk regent het van de winter weer vol en hoeven we in de toekomst onze steiger niet elk jaar een stukje langer maken om bij het water te komen. Misschien dat we ooit nostalisch terugdenken aan de tijd toen er nog gewoon muggen waren.

Carel van Bruggen

Kulumni: Suomalainen kesä

Yleisesti ottaen on suomalaisessa metsässä aina kiusanna hytyset. Siitään puhuvat kaikki ne, jotka eivät koskaan ole käyneetkään Suomessa. Viitisen vuotta sitten emmemekään juuri istuneet lämpimällä ilmallalla ulkona tai jos istuimme, piti olla pitkähähinen paita päällä, lätsä päässä ja paljaat paikat siveltyinä pahanhajuksella voiteella. Rauhassa ei silti voinut istua, sillä ympärillä tirisevät itikat yrityivät tunkeuttaa vaatepanssarin läpikin. Mutta tuo aika on jo vuosia taaksejäänyttä elämää. Jokunen eksynyt hytynen saa vielä läppäyksens kuolemakseen, mutta varsinaisesta hytysriesasta ei todella ole kysymys.

Ilmasto on todella muuttumassa ja kasvillisuus ja eläimistö sopeutuvat muutokseen. Lämmin kuivus, joka

yhä useammin vallitsee Suomessa, on pienentänyt hyttysten määän kymmenekseen, mutta samat olosuhteet tuntuvat sopivan hyvin isommille pörissä. Kun me aamuisin kömmimme ulos makuuaitastamme, täyttää ilman mehiläisten, kimalaisten ja ampiaisten tasainen pörinä. Kimalaisia ilmestyy maassa olevista rei'istä tai lehtikasojen alle tekemistään pesistä. Ampiaiset pörräävät mökkimme ympärillä etsien koloa, mihin voisivat aloittaa pesän teon.

Tänä kesänä meillä oli riesanamme ampiaispesä laiturimme alla ja sillä seurauskella, että koiraamme pisti ampiaisen kerran ja minua kahdesti. Ei ollut muuta mahdollisuutta kuin tuhota pesä, jotta laiturilla voisivat myös lapsenlapset turvallisesti astella. Ja siinäpä tuli taas esille Suomen ja Hollannin välinen kulttuuriero! Täällä meidän maassamme olemme tottuneet kyseisessä tapauksessa soittamaan kunnantoimistoon, ja sitten ilmestyy ammattimainen "kiusalaisenhävittäjä" - tuholaisista ei nykyään enää puhuta – ja niin on ongelma ratkaistu. Suomessa hoidetaan tällaiset ongelmat itse. Ja niin tapahtui, että minä vedin kuumana kesäpäivänä sadepuvun pääleni, saappaat jalkani, työrukkaset käsini ja hyttysverkkohatun pähän, ja astelin myrkysuihkepullolla varustettuna astronauttina laituriille. Vaimo ja koira seurasivat tilateen kehitystä turvallisesti välimatkan päästä. Ilmataistelu kesti vain hetken. Hyökkääjänä olin ylivoimainen. Pesä oli tuhottu. Niin oli reitti taas selvä. Jopa koiramme, joka päiväkausia oli varonut menemästä laituriille, ilmestyi taas veden äärelle ja lasten pienet paljaat jalat

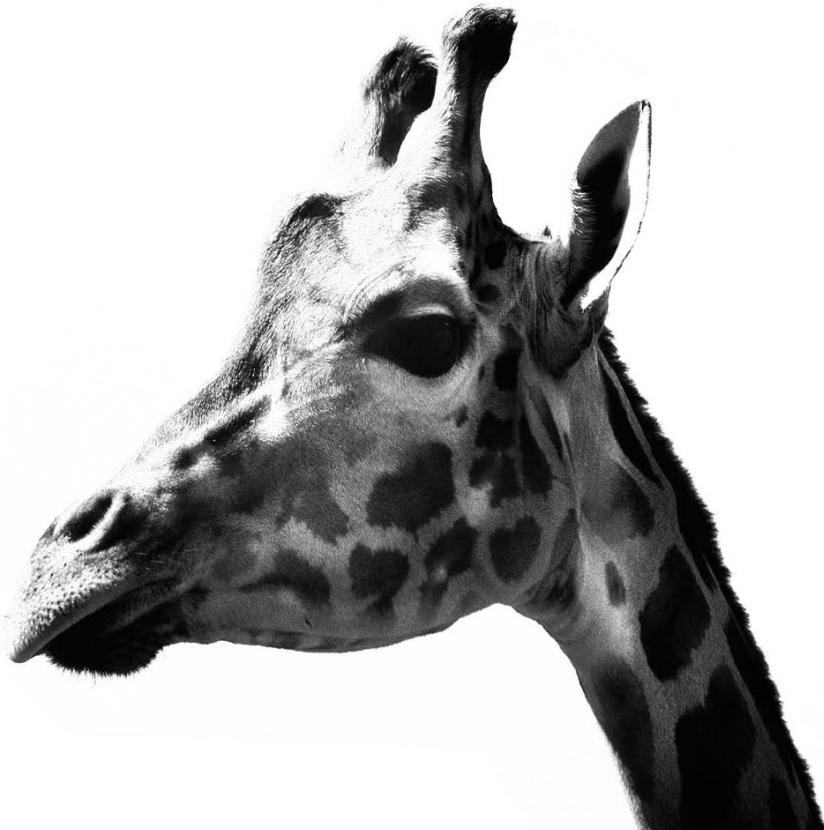
tepsuttivat huoletta pitkin laiturilautoja.

Yhden taistelun olimme kyllä voittaneet, mutta voitimmeko sodan? Ympärillämme jatkui pörinä taukoamatta. Hiirenjätöksiä, joita talven jäljiltä löysimme joka paikasta, löytyy ensi vuonnaakin. Linnut ja näädät tunkeutuvat taas mökin rakenteisiin ja käyttävät hyväkseen seinien ja katon lämmintä vuorivillaa. Muurahaiskeot ovat ensi vuonna taas korkeampia. Ilmasto muuttuu ja kasvit ja eläimet sopeutuvat siihen – löytyipä metsästämme pieni

tammamentaimikin. Meidänkin täytyy sopeutua. Tänä kesänä oli järven pinta huolestuttavan alhaalla. Toivottavasti talvikaudella sataa taas järven täyneen, ettei meidän tarvitse joka vuosi pidentää laituria päästääksemme veden ääreen. Ehkä me joskus vielä kaihoisasti muistelemme niitä aikoja, kun vielä oli hyttysiä.

Carel van Bruggen

(käännös Pirkko van Bruggen)

Vuokko Nurmesniemi ja Iris Aalto

Twee Finse modeontwerpers op bezoek in Nederland

Enige tijd geleden kreeg ik de mogelijkheid om twee bekende personen uit de Finse modeontwerpwereld te ontmoeten, namelijk Vuokko Nurmesniemi en Iris Aalto.

Beiden waren in augustus hier in Nederland bij hun lokale vertegenwoordiger "Mervi-Helinä" alias Helinä Luttinen om hun producten en vooral

de mode en de nieuwe collectie voor de volgende lente te laten zien.

Vuokko Nurmesniemi is zeker een zeer bekende naam voor de wat oudere generatie Finnen, zij is onbetwist de Grand Old Lady van het Finse textiel- en kledingdesign.

Iris Aalto, die in de jaren '80 haar diploma van de Taideteollinen Korkeakoulu (Hogeschool van kunst en design) heeft ontvangen is de vertegenwoordiger van de jongere generatie.

Vuokko Nurmesniemi, die oorspronkelijk ceramiek-kunst gestudeerd had, werd in 1953 aangenomen bij het jonge Marimekko-bedrijf als hoofd van de afdeling design.

In de jaren '50 had zij een heel nieuwe

Vuokko Nurmesniemi, Iris Aalto en Helinä Luttinen (foto René Harte)

trend opgezet met haar nog nooit eerder getoonde met heldere kleuren geprinte stoffen en zij creëerde de alom bekende duidelijke Finse kledingstijl, die zich voornamelijk manifesteert in zijn opvallend heldere lijnen. Deze mode wordt door verschillende generaties met veel plezier gedragen. Een mooi voorbeeld hiervan zijn de "Jokapoika"-shirtjes, die al een halve eeuw worden gefabriceerd.

In de jaren '60 richtte Vuokko Nurmesniemi haar eigen bedrijf, "Vuokko", op, dat nog steeds bestaat, zich vernieuwt en uitbreidt. Vuokko Nurmesniemi heeft tijdens haar lange carrière van veel verschillende kanten erkenning en meerdere internationale designprijs gekregen. Opvallend is dat zij in het jaar 2000 op 70-jarige leeftijd werd gekozen tot Modekunstenares (Muotitaiteilija) van het jaar!

Vele door haar creëerde modellen zijn immers klassiekers geworden, die door de jaren heen worden gefabriceerd met kleine modieuze aanpassingen, maar haar modellijn wordt ook steeds vernieuwd. Iris Aalto werd op haar beurt in 2003 gekozen tot Modeartiest van het jaar en haar collectie van datzelfde jaar werd gekozen als een van de 28 Europees designcollecties om het EU-design te promoten in Japan.

Iris Aalto hanteert de principes van tijdlilosheid, helderheid en echtheid in haar design, en deze eigenschappen past ze op een persoonlijke manier aan in haar werk. "Iris Aalto"-design jassen en mantelpakken passen qua materiaalkeuze bijzonder goed in verschillende

weeromstandigheden, en zijn qua snit en details gebruiksvriendelijk en hebben een leuke, frisse uitstraling.

Iris Aalto laat zich inspireren door haar vele reizen, bijvoorbeeld de nieuwe collectie jassen in 2006 is geïnspireerd door Mexico en Guatemala.

Ongeacht het feit, dat hun designs zeer verschillend zijn, delen Vuokko Nurmesniemi en Iris Aalto dezelfde basisgedachte: nl. kleding te creëren die lekker zit, geen design voor massaproductie maar persoonlijke en tijdsloze modellen.

Beide designers richten zich met hun collecties op de zelfstandige en zelfverzekerde vrouw, die de fase van "wegwerpmodet" al is gepasseerd. Mode voor een vrouw die wil en durft anders te zijn.

Beide designers hebben hun winkels in het centrum van Helsinki, maar de meeste producten worden direct geëxporteerd. "Vuokko" en "Iris Aalto" wordt over de hele wereld, tot in Japan toe, verkocht in de prestigieuze winkels die gespecialiseerd zijn in Scandinavisch design.

Aanvullende informatie: www.mervihelina.nl en www.irisaalto.com

Pirkko van Bruggen

(Vertaling: Susanna Nevalainen)

Vuokko Nurmesniemi ja Iris Aalto

kaksi suomalista muotitaiteilijaa käynnillä alankomaissa

Allekirjoittaneella oli tilaisuus tavata kaksi suomalaisen muotisuunnittelun tunnettua nimeä, Vuokko Nurmesniemi ja Iris Aalto, heidän ollessaan elokuussa täällä Alankomaissa esittelemässä tuotteitaan ja erityisesti ensi kevään mallistoaan uuden myyntiedustajansa "Mervi-Helinän" alias Helinä Luttisen luona.

Vuokko Nurmesniemi on ainakin kaikille vanhemman polven suomalaisille tuttu nimi, suomalaisen tekstiili- ja vaatesuunnittelun Grand Old Lady.

Vuokko Nurmesniemi (foto René Harte)

Nuorempaa polvea edustaa Taideteollisesta korkeakoulusta 80-luvulla valmistunut Iris Aalto.

Alunperin keraamikoksi valmistunut Vuokko Nurmesniemi kiinnitettiin nuoren Marimekko-yrityksen pääsuunnittelijaksi v. 1953. Noina 50-luvun vuosina hän suunnitteli ihan uudenlaisia painettuja kankaita ennennäkemättömine heleine väriin ja loi vaatteille ne selkeät linjat, jotka usein samaistetaan suomalaisuuteen ja joita jo monet ikäloukat ovat ilolla kantaneet. Tuolta ajalta on mm. hänen suunnittelemansa "jokapoika"-paita, jota on valmistettu jatkuvasti jo yli puoli vuosisataa.

1960-luvulla Vuokko Nurmesniemi perusti oman yrityksen, joka "Vuokko"-nimellä edelleen elää, uusiutuu ja jopa laajenee. Vuokko Nurmesniemi on saanut pitkän uransa aikana monilta tahoilta tunnustusta sekä monia kansainvälisiäkin design-palkintoja. Erityisen merkittävä

oli hänen valintansa Suomessa vuoden muotitaiteilijaksi v. 2000 - tuolloin jo 70-vuotiaana! Monista hänen suunnittelemistaan malleista on jo tullut klassikoita, joita valmistetaan pienin muunnoksin vuodesta toiseen, mutta mallisto uusiutuu myös jatkuvasti.

Iris Aalto valittiin vuorostaan v.2003 vuoden muotitaiteilijaksi, ja saman vuoden mallisto valittiin 28:n eurooppalaisen design-malliston joukkoon viemään EU-designia Japaniin. Iris Aalto noudattaa työssään samoja ajattomuuden ja aitouden periaatteita, joita hän soveltaa omalla persoonallisella tavallaan. "Iris Aalto"-merkkiä kantavat takit ja puvut ovat materiaaleiltaan erilaisiin sääolosuhteisiin sopivia, leikkaukseltaan ja yksityiskohdiltaan tarkoitukseenmukaisia, silti hauskoja ja raikkaita. Iris Aalto saa suunnitelmiinsa vaikutteita myös matkoiltaan, esim. vuoden 2006 takkimallisto Meksikosta ja Guatemalasta.

Vuokko Nurmesniemelle ja Iris Aalolle on yhteistä, niin erilaisia kuin heidän tuotteensa ovatkin, perusajatus luoda vaatteita, joissa on hyvä olla, ei muotivaatteita massatuotantoon vaan persoonallisia ja ajattomia. Molemmat muotitaiteilijat suuntaavat mallistonsa erityisesti itsenäiselle ja omanarvontuntoiselle naiselle, joka on ohittanut halvan kertakäyttömuodon vaiheen, naiselle, joka haluaa ja uskaltaa olla tyylkkäästi erilainen. Kummallakin on oma myymälänsä mm. Helsingin keskustassa, mutta valtaosa tuotteista menee vientiin. "Vuokkoja" ja "Iris

Aaltoja" myydään joka puolella maailmaa, Japania myöten, usein skandinaavista designia myyvissä pienissä tasokkaissa liikkeissä. (Lisätietoja www.mervi-helina.nl)

Pirkko van Bruggen

model salsa 1-1 uit de springcollectie van Iris Aalto

Agenda Finse evenementen Suomalaistapahtumat

12.10	In Hengelo wordt op 12 oktober het "Huis voor Europa" geopend, waar Finland als voorzitter van de EU zich als eerste presenteert. Zie elders in dit blad.
4.11	Op zaterdag 4 november organiseert de VNF een excursie naar het Huis voor Europa in Hengelo. Zie de uitnodiging in deze Aviisi.
21. - 24.9	Jukka-Pekka Saraste Het Concertgebouw, Amsterdam
30.9 -1.10	Symfonie nr. 5 van Sibelius Dr. Anton Philipszaal, Den Haag
11. - 15.10	Jukka-Pekka Saraste De Doelen, Rotterdam
20.10	O.a. liederen van Sibelius Het Concertgebouw, Amsterdam
22.10.2006 14.1.2007	Fins glas van de 21ste eeuw Nationaal Glasmuseum, Lingedijk 28, Leerdam
8.11	O.a. liederen van Sibelius Het Concertgebouw, Amsterdam
11.11	Concert van Antti Siirala Het Concertgebouw, Amsterdam
11. - 13.11	Värttinä Amsterdam, Tilburg, Groningen
26.11. - 3.12	Satu Paavola Den Haag, Amsterdam
9.12	Onze Vereniging viert de Finse onafhankelijkheid dit jaar op zaterdag 9 december in HET KOETSHUIS DE BURCHT dat in het historische centrum van Leiden ligt. In de volgende Aviisi komt hierover meer informatie.

Lasipalasti in Helsinki

Finland eerste gastland in het Huis voor Europa

Op 12 oktober gaat in Hengelo een uniek Europees project van start, het Huis voor Europa genaamd.

Op initiatief van Jan Schuurman Hess is een podium opgericht waar burgers en bedrijven kennis kunnen maken met Europese landen en thema's. Doel is de rijkdom en verscheidenheid van de culturen in Europa te tonen op cultureel, maatschappelijk en politiek gebied. Dit gebeurt door middel van tentoonstellingen, concerten, voorstellingen, presentaties, uitwisselingen en ontmoetingen (in de vorm van guests in residence). Het is de bedoeling dat er overal in Europa zulke Huizen voor Europa zullen worden opgericht.

Bijzonder voor ons is dat Finland als eerste gastland in Hengelo de spits zal afbijten. In samenwerking met het Fins Cultureel Instituut voor de Benelux is een gevarieerd programma van manifestaties en activiteiten opgesteld dat tot 15 december zal voorduren. De Finse cultuur zal niet alleen worden uitgedragen in een concert of tentoonstelling, ook door middel van de Finse cuisine. De projecten van het Huis

van Europa zullen bovendien tot alle lagen van de bevolking doordringen.

Zo zal er in acht bejaardentehuizen een Finse maaltijd worden bereid door leerlingen van het Haga-instituut. Ook worden scholen in de regio nauw bij de projecten van het Huis voor Europa betrokken. Kunstenaars van Joensuu zullen de Hengelse schoolkinderen laten kennis maken met de Finse kunst.

Bij de opening op 12 oktober zal in het centrum van Hengelo de Finse tango ten gehore worden gebracht. Vanaf 13 oktober zal het Huis voor Europa voor het publiek geopend zijn met tentoonstellingen over Europese samenwerking en over Finland. De culturele projecten behelzen o.a. poëzie, film, muziek en theater. Tussen 13 en 17 november zullen er politieke debatten plaatsvinden en in december zal Joulupukki Sinterklaas bezoeken! Op dit moment is het programma nog niet helemaal rond, maar in de agenda hieronder zijn zoveel mogelijk activiteiten opgenomen. De website is op dit moment helaas nog niet klaar, maar zal binnenkort de lucht in gaan. Via Google en 'huisvooreuropa' intypend moet deze website straks te vinden zijn.

Hengelo is dit najaar voor echte finnofielen dus beslist een bezoek waard. De VNF heeft daarom besloten de jaarlijkse herfstwandeling naar het Huis voor Europa te laten gaan. Zie de aankondiging elders in de Aviisi.

Het Huis voor Europa zetelt in het voormalige Verenigingsgebouw van Stork, een uniek pand dat nabij tuindorp het Lansink gelegen is. In dit gebouw en op andere locaties in Twente zullen de verschillende activiteiten gehouden worden.

**INFO: HUIS VOOR EUROPA
BERFLOWEG 1, HENGOLO
TEL. 074 245 9711
WWW.HUISVOOREUROPA.NL**

Agenda Huis voor Europa

12 okt	Opening van het Huis voor Europa. Op programma staat oa. "vrouwensjouwen", "laarsengooien" en nordic walking. In samenwerking met Muziekschool Hengelo en Twents Jeugd Symphonie. Vanaf 13.10. staat het Huis voor Europa open voor het publiek.
	Finse tango in het centrum van Hengelo door Hengelose Muziekschool en het Twents Jeugd Symfonie Orkest.
	Expositie 'Alonen Design' van Kari en Samuli Alonen in de voormalige bibliotheek aan de Burgemeester Jansenstraat te Hengelo (naast het stadhuis)
13 okt	Huis voor Europa open voor publiek, adres: Berfloweg 1 te Hengelo
15 okt	Presentatie van het scholenproject over Finse kunst in het Huis voor Europa
17 okt	Finse cuisine voor bejaardentehuizen in de regio (tot 22 okt)
25 okt	Kalevala Poetry Workshop door Margreet Schouwenaar in de Bibliotheek, Beursstraat 34, 7551 HV Hengelo, zie ook www.bibliotheekhengelo.nl
27 okt	Sirkka Turkka (is verplaatst)
28 okt	Finse poëzie door Markku Paasonen, Saila Susiluoto en de Nederlandse acteur Lou Landré in het Huis voor Europa
29 okt	Poëzie van Sirkka Turkka en Margreet Schouwenaar in Jan Knigge Boek en Galerie, Reitzstraat 9 Hengelo, zie ook http://www.antiqubook.nl/boox/knigge/index.shtml
29 okt	FINNISH MOVIES, MOMENTS AND MORE!! 14:00-22:00 Cinema Utopolis, Hengelo Finse films, samen met film deskundige Hanna Laakso. Cinema Utopolis: BEEKstraat 41, Hengelo Info : www.utopolis.nl Varaukset: T. +31 74 291 3555
3 - 4 nov	FINS THEATER , 19:30 House for Europe, Hengelo Theatergroup "Het Gezelschap van de Zee" en "Toneelschool van Amsterdam/Hogeschool voor de Kunsten" spelen finse toneelstukken in het nederlands. House for Europe: Berfloweg 1, Hengelo Info : T. +31 74 245 9711 www.huisvooreuropa.nl Reserveringen: T. +31 74 245 9711
9-10 nov	FINSE POËZIE , 20:00 House for Europe, Hengelo, Markku Paasonen - Saila Susiluoto - Lou Landré
11 nov	Odotustila door Kalle Hakkarainen and Ville Walo om 20.30 uur in het Rabotheater Hengelo, Beursstraat 44, zie ook www.rabotheaterhengelo.nl
14 nov	OSTROBOTHNIAN CHAMBER OCHERSTRA , 20:00 Waterstaatskerk, Deldenerstraat 20, Hengelo, Reserveringen: T. +31 74 245 9711 Kaarten: € 10, € 7,50 opiskelijat – studenten
23 nov	Nacht van de Finse Kunst in Hengelo
24 nov	Jazz uit Finland door het Takanen/Haavisto Quartet in Jazzpodium De Tor, Walstraat 21 in Enschede, zie ook www.jazzpodiumdetor.nl
2 dec	Finse popgroep Avikoo in popcentrum de Metropool

Suomi ensimmäinen isäntämaa Euroopan Talossa

12. lokakuuta aukeaa Hengelossa ainutlaatuinen eurooppa projektti, Euroopan Talo (Het Huis voor Europa).

Jan Schuurman Hessin aloitteesta on kehitetty kohtaamispalika jossa sekä yritykset että yksityiset voivat tutustua Euroopan eri maihin ja erilaisiin teemoihin. Tavoitteena on esitellä Euroopan kulttuuri, yhteiskunnallinen ja poliittinen rikkaus ja monipuolisuus erilaisten näyttelyiden, (teatteri-) esitysten, konserttien, ohjelma vaihtojen ja mielenkiintoisten tapaamisten (guest in residence) kautta. Tarkoitus on että useampiin maihin koko Eurooppaan perustetaan Euroopan Taloja.

Erikoista on, että Suomi ensimmäisenä vierailevana maana avaa Euroopan Talon toiminnan.

Yhteistyössä Suomen kulttuuri instituutti Benelux maissa (Fins Cultureel Instituut voor de Benelux) kanssa on luotu vaihteleva ohjelma. Suomen kulttuuria ei esitellä ainoastaan konserttien tai näyttelyiden kautta, myös suomalainen keittiö ja kokkitaloidot ovat edustettuna. Euroopan talon projektit saavuttavat myös

erilaiset yhteiskunnan kerrokset. Niinpä tarjoillaan kahdeksassa vanhusten talossa Haga – instituutin (hotelli- ja ravintola alan ammattikoulu) oppilaiden valmistama ihka suomalainen ateria. Myös alueen koulut kutsutaan mukaan Euroopan talon toimintaan. Joensuun alueen taiteilijat tutustuttavat Hengelon koulujen lapset suomalaiseen taiteeseen.

Talon avajaisissa 12. lokakuuta kuullaan Henegelon keskustassa Suomalaista tangoa.

13. lokakuuta lähtien on Euroopan Talo avoinna suurelle yleisölle, näyttely Eurooppalaisesta yhetystyöstä ja Suomesta. Kulttuuriprojektit sisältävät mm. runoutta, filmejä, musiikkia ja teatteri esityksiä. 13.

– 17. lokakuuta käydään poliittisia keskusteluja ja joulukuussa saa Sinterklaas vieraaksi Joulupukin!

Koko ohjelma ei ole vielä lyöty lukkoon, oheisessa alustavassa ohjelmassa on jo mahdollisimman monet tapahtumat noteerattu. Internet sivumme ovat myös piakkoin valmiit. Google ja sana "huisvoore uropa" löytävät sitten sivumme.

Hengelo on tänä syksynä Suomifaneille ehdottomasti vierailevan arvoinen. Vereniging Nederland – Finland onkin päättänyt, että jokavuotinen syyskävelyymme suuntautuu Euroopan Taloon.. Lue ilmoitus Aviisista.

INFO:	HUIS VOOR EUROPA
	BERFLOWEG 1, HENGELO
TEL.	074 245 9711
	WWW.HUISVOOREUROPA.NL

Ohjelma Euroopan Talossa

12 .10	Euroopan talon avajaiset Suomalaisista tangomusiikkia Hengelon keskustassa, Hengelon Musiikkikoulun ja Twenten Nuorisosinfoniaorkesterin soittamana.
	Näytely 'Alonen Design', Kari ja Samuli Alonen. Vanhassa kirjastorakennuksessa osoitteessa Burgemeester Jansenstraat, Hengelo (kaupungin talon vieressä)
13 .10	Euroopan talo avoinna yleisölle, osoite: Berfloweg 1, Hengelo
15 .10	Kouluprojektin "Suomalainen Taide" esittely, Huis voor Europa
17 .10	Suomalainen keittotade vanhustentaloille alueella (22 lokakuuta asti)
25 .10	Kalevala runous Workshop, Margreet Schouwenaar, kirjastossa, Beursstraat 34, 7551 HV Hengelo, katsomo myös www.bibliotheekhengelo.nl
27 .10	Sirkka Turkka (päivämäärä muutettu)
28 .10	Suomalaisista runoja, Markku Paasonen, Saila Susiluoto ja hollantilainen näyttelijä Lou Landré Euroopan Talossa
29 .10	Runoja, Sirkka Turkka ja Margreet Schouwenaar, Jan Knigge Boek en Galerie, Reitzstraat 9 Hengelo, katsomo myös http://www.antiqbook.nl/boox/knigge/index.shtml
29.10	SUOMALAISIA ELOKUVIA, 14:00-22:00 Cinema Utopolis, Hengelo Suomalaisia elokuvia, mukana elokuva-asiantuntija Hanna Laakso. Cinema Utopolis: Biekstraat 41, Hengelo Info : www.utopolis.nl Varaukset: +31 74 291 3555
3-4.11	SUOMALAINEN TEATTERIA, 19:30 House for Europe, Hengelo Teatteriryhmä "Het Gezelschap van de Zee" ja "Toneelschool van Amsterdam/Hogeschool voor de Kunsten" esittävät suomalaisia näytelmiä hollanniksi. House for Europe: Berfloweg 1, Hengelo Info : T. +31 74 245 9711 www.huisvooreuropa.nl Varaukset T. +31 74 245 9711
9-10.11	SUOMALAINEN RUNOA, 20:00 House for Europe, Hengelo Markku Paasonen - Saila Susiluoto - Lou Landré
11 .11	Odotustila, Kalle Hakkarainen ja Ville Walo, kello 20.30, Rabotheater Hengelo, Beursstraat 44, katsomo myös www.rabotheaterhengelo.nl
14.11	KONSERTTI - OSTROBOTHNIAN CHAMBER OCHERSTRA 20:00 Waterstaatskerk, Hengelo, Deldenerstraat 20, Hengelo Varaukset - Reserveringen: T. +31 74 245 9711 Liput - Kaarten: € 10, € 7,50 opiskelijat - studenten
23 .11	Suomalaisen taiteen yö Hengelossa
24 .11	Jazzia Suomesta, Takanen/Haavisto Quartet, Jazzpodium De Tor, Walstraat 21 Enschede, katsomo myös www.jazzpodiumdetor.nl
2 .12	Suomalainen popryhmä Avikoo popkeskus de Metropoolissa

(Käännös Susanna Nevalainen)

Excusie naar het “Huis voor Europa”

Op zaterdag 4 november organiseert de VNF een excusie naar het Huis voor Europa in Hengelo (zie het voorgaande artikel in Aviisi). Het programma ziet er als volgt uit:

16.00 uur: Ontvangst in het Huis voor Europa

17.30 uur: Diner, zo mogelijk Fins

19.30 uur: Mogelijkheid om de Voorstelling van 'Het gezelschap van de zee' bij te wonen bestaande uit drie in het Nederlands vertaalde Finse toneelstukken, w.o. Kuningatar K. van Laura Ruohonen.

Het is mogelijk om zich **vanaf nu tot 30 oktober op te geven** via het secretariaat van de VNF, info@vnf.nu of 06-46246250. Omdat het programma van het Huis voor Europa nog niet geheel duidelijk is, zal alle verdere informatie (o.a. adressen, restaurant, route, ov-info en kosten) via onze website www.vnf.nu verschaffen worden.

Tutustumiskäynti “Euroopan Taloon”

Alankomaat-Suomi Yhdistys järjestää **lauantaina, marraskuun 4. päällä** tutustumiskäynnin vasta avattuun Euroopan Taloon Hengelossa (artikkeli toisaalla tässä Aviisissa). Ohjelma on seuraava:

klo 16.00: Vastaanotto Euroopan Talossa

klo 17.30: Ilta-ateria (mikäli mahdollista suomalainen!)

klo 19.30: Mahdollisuus nähdä "Het gezelschap van de zee"- ryhmän esittämä teatteriesitys, joka koostuu kolmesta hollanniksi käännetystä suomalaisesta näytelmäkappaleesta, joista yksi on Laura Ruohosen "Kuningatar K."

Ilmoittautua voit lokakuun 30. päivään mennessä yhdistyssihteerille, info@vnf.nu tai 06-46246250. Koska Euroopan Taloon liittyvät ohjelmat eivät ole vielä kokonaisuudessaan tiedossa, saat tarvittavat lisätiedot (mm. osoitteet, ravintolan, reittiselostuksen, osallistumismaksun) verkkosivultamme www.vnf.nu.

Pesä in Schermerhorn

De Grote Kerk in Schermerhorn was in de maand juni helemaal gewijd aan de Finse kunstenaarsgroep Pesä. Zelden hebben we zo'n enthousiaste groep kunstenaars in huis gehad. Niet alleen dat ze heel verschillend en prachtig werk ophingen en neerzetten, ook de wijze waarop ze zich manifesteerden was bijzonder. Meteen al vanaf het begin, toen zij de kerk met het beschilderde houten tongewelf en de beroemde gebrandschilderde ramen kwamen bekijken – hoe zullen we onze tentoonstelling inrichten? – leek de kerk hen te inspireren en vulden hun plannen en stemmen de hoge ruimte.

De opening door ambassadeur Mikko Jokela werd een gemoedelijk en warm feest, en de muziek die ten gehore werd gebracht droeg daar zeker aan bij. Maar de Finse inbreng beperkte zich niet alleen tot de kerk. Alle schoolkinderen van het dorp, met hun meesters en juffen, kwamen naar de kerk, waar Maisa van der Kolk hun oude Finse muziekinstrumenten en liedjes liet horen. U had het moeten zien, vier keer een grote kring kinderen om haar heen, terwijl zij het psalter bespeelde, of de schootharp en de zingende zaag. Ze kreeg het voor elkaar dat de kinderen aandachtig luisterden, meeclapten of op de grond trommelden. Nog dagen daarna werd ik in het dorp aangesproken door de kinderen: "leuk was dat, die muziek in de kerk".

En er kwam meer muziek. Halverwege de maand gaf het koor Voice Mail uit Amerongen, afgewisseld door instrumentale muziek (psalter, schootharp etc.) van het duo Neljä, een concert voor een publiek dat vol belangstelling tussen de kerkbanken was geschoven.

Aan het eind van de maand juni verdwenen de Finse werken weer uit de kerk om plaats te maken voor andere kunstenaars. Maar misschien is er iets van hun geest blijven hangen onder het gewelf van de kerk die gebouwd werd in 1636 toen Schermerhorn rijk was omdat er vissers en zeelui woonden die in de Oostzee, in de buurt van Finland dus, graan en vlees en hout gingen halen om te verhandelen in Holland. Toen al was er dus een uitwisseling tussen hier en daar, en die is in 2006 in een heel andere vorm feestelijk bevestigd.

Henkje Koning

Pesä Schermerhornissa

Schermerhorn-kylän Suurkirkko oli kesäkuun ajan innostuneen suomalaisperäisen Pesä-taiteilijaryhmän käytössä. Paitsi että työt olivat monipuolista katseltavaa, myös niiden näytteille asettelu oli huomiota herättäävä. Alusta lähtien olivat ryhmän jäsenet innoissaan korkean kirkon puukoristuksista ja kuuluisista polttomaalatuista ikkunoista miettiessään kuumeisesti miten näyttely pystytettiäisiin.

Suurlähettiläs Mikko Jokelan puheen myötä alkoi mukava ja lämmintenkinen avajaisjuhla jota paikalla esitetti musiikki vain paransi entisestään. Suomalaisperäinen anti ei suuntautunut pelkästään satunnaisiin näytellyssä kävijöihin. Myös kaikki kylän koululapset tulivat paikalle kuuntelemaan Maisa van der Kolkin perinteikkääta musiikki-instrumentteja ja kansanlauluja. Olisitpa olleet näkemässä! Neljä isoa rinkiä istuvia lapsia hänen ympärillään kuuntelemassa kanteleen ja sahan soittoa. Hän sai lapset kuuntelemaan keskityneenä, taputtamaan mukana ja tömisteleämän lattiaa jaloillaan. Vielä kauan sen jälkeen tulivat kylän lapset vielä ilolla muistelemaan asiaa, jos satuin näkemään heitä.

Luvassa oli lisää musisointia. Kuun puolella välissä Voice Mail-niminen kuoro Amerongista tuli esiintymään voroin Neljä-kaksikon kantelemusiikkiesityksen kanssa. Kirkon penkkien väleihin sulloutunut kuulijakunta seurasи esityksiä suurella mielenkiinnolla.

Kesäkuun lopussa Pesä-ryhmän työt saivat taas tehdä tilaa seuraaville taiteilijoille. Mutta ehkä heidän hengestään jää jotakin vuonna 1636 rakennetun kirkon ilmapiiriin joka alunperin oli kalastajien ja merenkulkijoiden käytössä. Heidän purjehdusmatkansa ulottuivat Itämeri pitkin aina Suomen tienoille saakka. Matkoilla hankittiin vilja, lihaa ja puutarvaa Hollannissa kaupattavaksi. Jo silloin oli kyse paikkojen välisistä kontakteista, mitä saimme nytkin, vuonna 2006, juhlia vaikkakin toisessa muodossa!

Henkje Koning
(Käännös: Minna Räty)

**Suomen Benelux-instituutin
tulevaa ohjelmaa**

**12.10 – 23.1 HUIS VOOR EUROPA /
EUROOPAN TALO**

6.11. PAHA MAA – FROZEN LAND
Ensi-illassa Amsterdamin Elokuvamuseolla paikalla ohjaaja Aku Louhimies ja näyttelijä Jasper Pääkkönen.

Avant-premiere in het Filmmuseum Amsterdam, in aanwezigheid van regisseur Aku Louhimies en acteur Jasper Pääkkönen.

Filmmuseum Vondelpark: Vondelpark 3, Amsterdam
Info: T. +31 20 58 91 400 www.filmmuseum.nl

**1.- 15.12 KOLME NAISTAITEILIJAA
DRIE KUNSTENARESSEN**

Eeva-Leena Eklund, Maiju Salmenkivi ja Milla Toivanen, Hengelo

2.12. AAVIKKO SYNTHY + FONAL
Poppodium Metropool, Hengelo

**2.12. – 11.2. SUOMALAISTA
VALOKUVATAIDETTA
FINSE FOTOGRAFIEKUNST**

De Hallen, Haarlem

**15.12. KANSANMUSIKKI-
YHTYE HYBERBOREA
VOLKSMUZIEKGROEP**

Waterstaatskerk, Hengelo

**Suomen Benelux-instituutti
The Finnish Cultural Institute
for Benelux**

Rue du Luxembourgstraat 20

1000 Brussels, Belgium

T. +32 2 513 0941 Fax +32 2 513 1241

info@finncult.be

Internet: www.finncult.be

Bereikbaar

Het secretariaat van de Vereniging Nederland-Finland is het beste bereikbaar per e-mail. Per telefoon is het secretariaat het beste bereikbaar op vrijdag tussen 9:00 en 13:00 uur. Op andere tijden kunt u een bericht op de voicemail achterlaten.

Aankomst-Suomi Yhdistyssyhteeri on parhaiten tavoitettavissa sähköpostitse. Puhelimitse yhdistyssyhteeri on parhaiten tavoitettavissa perjantaisin kello 9:00 - 13:00. Muina aikona voit jättää viestin puhelinvastaajaan.

Lauantai-koulu

Rotterdam Suomalainen lauantai koulu Retsii uusia opettajia lasten ja askuisten ryhmiin

Yhteyden otot mielellään sähköpostilla osoitteeseen susannapuuma@zeelandnet.nl

Alustavaa informaatiota saatavilla koulumme internetsivuilla www.lauantaikoulu.nl

Kieppis Juhannus BBQ

Om Juhannus te vieren zouden we zondag 25 juni gaan barbecueën in het Amsterdamse Bos. De hemel zag er echter grauw uit en de eerste regendruppels waren al gevallen. Het feestje werd verplaatst naar het kleine studentenkamertje van Alexander in het enorme studentencomplex van Uilenstede. Met zijn elven pasten we er net in. Op het balkon konden we gelukkig af en toe een fris luchtje scheppen, en - van meer belang - ook naar hartenlust barbecueën.

We begonnen om 15 uur en tot laat in de avond was het erg gezellig. Henri had een vriend uit Finland meegenomen, en mede daardoor werd er ook veel Fins gepraat. Een onderwerp dat vaak voorkwam was ook vakantie in Finland, die voor de meesten al gauw zou aanbreken. Gezamenlijke plannen voor die vakantie werden zelfs ook gesmeed. Nadat iedereen uitgegeten was, hebben we nog de wedstrijd Nederland- Portugal bekeken. En als afscheid konden we dit keer een "Tot in Finland" zeggen!

Judith Conijn

Kieppiksen Juhannus-BBQ

Juhliaksemme Juhannusta olimme suunnitellet viettävämme sitä sunnuntaina 25. kesäkuuta Amsterdamin metsässä, Amsterdamse Bos. Sää näytti kylläkin erittäin huonolta ja ensimmäiset sadepisarat olivatkin jo tippuneet. Juhlat siirrettiinkin Alexanderin pieneen opiskelija-huoneeseen suureen opiskelijasuntolaan, Uilenstedeen. Yhdentoista ihmisen joukolla mahduimme juuri ja juuri sisälle. Onneksi voimme

silloin tällöin hengittää raikasta ilmaa parvekkeella (happihyppy) ja vielä tärkeämpää, grillata mielin määrin. Aloitimme juhlinnan kolmen aikoihin ja myöhään iltaan viihdyimme porukalla. Koska Henri oli tuonut mukanaan ystävänsä Suomesta, puhuimme myös paljon suomea.

Yhteinen keskustelun aihe oli lomamatka Suomeen, joka monella oli jälleen edessä. Yhteisiä lomasuunnitelmiakin selviteltiin. Syötyämme katsoimme vielä Hollanti-Portugali jalkapallo-ottelun, ja hyvästellessämme toisemme sanoimmekin tällä kertaa ” Tavataan Suomessa ”!

Judith Conijn

(käännös: Susanna Nevalainen)

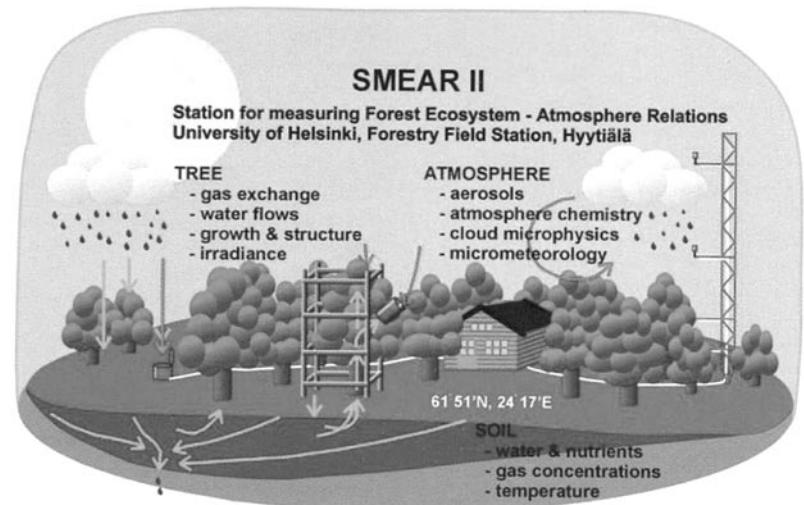
Dit is het derde van vier artikelen uit "Mare" (het Leids universiteitsblad).

REPORTAGE - Mare 14, 8 december 2005

Wordt onderzoeks-budget eerlijk verdeeld in het Nokia-tijdperk?

Kennis is de Finse plicht
door Frank Provoost

SMEAR: Station for Measuring Forest Ecosystem–Atmospheric Relationships Finland is gul voor onderzoekers, dus lijkt het eerlijk verdelen van het budget de enige zorg. De geesteswetenschappen, die bij het ontstaan van de Finse republiek zo'n grote rol speelden, hebben het daarbij in huidige Nokia-tijdperk soms moeilijk. 'Onderzoek wordt vooral gewaardeerd op technische resultaten.'

Markku Kulmala moppert. Omdat hij weer in Helsinki is. Oké, het mag dan wel de stad zijn waar hij als hoogleraar is aangesteld. Maar het is niet de plek van het échte werk, klaagt hij. 'We moeten hier helemaal niet zijn.'

Niks Helsinki; maar Hytiälä! Daar staat het Forestry Field Station SMEAR of voluit: *Station for Measuring Forest Ecosystem–Atmospheric Relationships*. Het centrum doet zijn naam eer aan: in het naaldwoud worden werkelijk alle aanwezige elementen gemeten. Dat mag ook wel wanneer het *centre of excellence* dat je bestiert de volgende naam draagt: Physics, Chemistry and Biology of Atmospheric Composition and Climate Change Atmospheric Sciences.

Kulmala en zijn onderzoeksgroep van ruim vijftig personen hebben in Hytiälä dennenbomen ingepakt met allerlei soorten apparatuur. Rondom de naalden zitten rechthoekige plakkaten van sensoren die vrijkomende gassen registreren. In

de stammen geprikte meters gaan de waterstroom binnenin de bomen na. Diep in de bodem gegraven apparatuur controleert de hoeveelheid grondwater. En door heel het bos staan masten om de luchtvochtigheid en gasvorming te meten. De kleinste is 12 meter, de hoogste 73.

Markku Kulmala

Dankzij deze uitrusting heeft Kulmala inmiddels publicaties in zowel *Nature* als *Science* op zijn naam staan, en 'daar ben ik erg trots op'. En, zo laat hij weten, inmiddels aast hij eigenlijk ook wel op een Nobelprijs. Waar hij die aan te danken zou hebben? Aan de voorlopige ontdekking dat het met het broeikaseffect nog niet zo'n enorme vaart hoeft te lopen. Tenminste, gelet op het gedrag van het Finse naaldwoud.

Want, zo ontdekte hij: bij assimilatie, het proces waarbij de bomen koolstofdioxide omzetten in glucose, ontstaat een interessant bijproduct. De bossen produceren koolwaterstoffen, die reageren

met ozon en OH-radicalen. Daarbij ontstaan gassen die weer kunnen neerslaan als *aerosolen*, kleine zwevende vaste deeltjes.' Stijgt de temperatuur en de hoeveelheid koolstofdioxine in de lucht, dan komen er meer deeltjes bij. Dat gebeurt volgens Kulmala ongeveer honderd keer per jaar, meestal voor de middag. 'Deze *aerosolen* hebben een gunstig effect omdat ze zonlicht terug de ruimte in reflecteren, waardoor het klimaat koeler wordt.'

Het lijkt het onderzoeksideal van Helsinki en de daarbij onlangs verzonnen strijdcreat - *A leading university* – wel heel dicht te benaderen: internationaal vooruitlopend onderzoek waarbij met universiteiten en bedrijven uit binnen- en buitenlandse wordt samengewerkt. Zo levert onder andere de universiteit van Kuopio manschappen en helpt het Nokia met het ontwerpen en produceren van de nodige apparatuur.

Het algemeen geaccepteerde idee in Finland, verduidelijkt ook Ilkka Niinioluoto, rector van de universiteit van Helsinki nog eens, luidt dat een Scandinavisch land wat betreft productie nu eenmaal nooit kan winnen van lagelonenlanden. Kennis is daarom de enige nuttige investering.

Om er achter te komen of deze investeringen hun geld waard zijn, wil de rector het onderzoek gaan meten. Naar Amerikaans voorbeeld heeft hij zogeheten *research assessments* ingevoerd. Panels bestaande uit buitenlandse experts moeten de verschillende faculteiten beoordelen. De selectie van de commissies vindt onder andere plaats door tussenkomst

van collega-rectoren uit de League of European Research Universities.

Een andere vorm van verantwoording is de ‘nationale plicht’ dat de kennis over de hele natie moet worden verspreid. En daarom is het van groot belang dat er met zoveel mogelijk Finse steden wordt samengewerkt: de universiteit heeft instituten in twintig andere Finse steden, tot aan het noordelijkste puntje toe.

Zo ook het *centre of excellence* waarvan Kulmala de directeur is. Van de 42 centra die door the *Academy of Finland* zijn gesticht, is Helsinki er bij 24 betrokken. Het belang van die centra heeft niet alleen te maken met geld, benadrukt Kulmala: goed onderzoek is vooral gebaat bij geduld. ‘De eerste tien jaar gebeurde er bijna niets.’

Maar die *Academy* spendeert maar een ‘heel klein gedeelte’ aan bijvoorbeeld antropologie, vindt Anna-Leena Siikala, hoogleraar in dat vakgebied. Zij spreekt niet alleen uit eigen ervaring; ze was jarenlang betrokken bij overleg met de top van de regering en zakenwereld om budget te werven voor de geesteswetenschappen. De opbrengst? ‘Vergeleken met de harde wetenschappen is het bijna niets’, concludeert ze.

Het is de ironie van de jonge Finse republiek: bij de geboorte speelden de geesteswetenschappen nog een enorme rol, nu is het dat andere Finse cultuурgoed dat zijn stempel drukt op de wetenschappen – en vooral degenen die er voor betalen. ‘Er is nu toch vooral

interesse in ideeën waarmee meer Nokia kan worden geproduceerd. Niet dat ik daartegen ben, het hoort bij onze cultuur. Maar wat belangrijker is, is dat we het onderzoeksbudget eerlijk gaan verdelen.’

Daarbij speelt een grote rol dat ‘onderzoek tegenwoordig te vaak wordt gewaardeerd op grond van technische resultaten’. De *harde* wetenschappen zijn daardoor in het voordeel, vindt ze. ‘We moeten leren om ons op hún manier uit te drukken. Maar wij moeten beoordeeld worden als geesteswetenschappen: wij zitten niet in grote onderzoeksgroepen, maar werken individueel aan monografieën. Maar dat is wel wat de gehele westerse cultuur heeft opgebouwd.’

‘Wat gebeurt er met mensen als ze in trance zijn?’ is een van de vragen die bij haar eigen onderzoek een grote rol speelt. Voor haar promotie verblijf Siikala bij Siberische sjamanen. Als hoogleraar bleef ze er veldwerk verrichten en bezocht ze veelvuldig stammen in Polynesië. ‘Veel antropologen falen, omdat ze alleen op visite gaan. Maar je moet er familie worden. Zodra het eten met je wordt gedeeld en je als kind wordt aangenomen weet je dat je goed zit.’

De afgelopen vijf jaar werkte Siikala - zonder onderwijsverplichtingen – als academieprofessor. Als hoofdredacteur voltooide ze de twaalfdelige *Encyclopedia of Uralic Mythologies*, dat behalve in het Fins ook in het Engels en Russisch is verschenen. In het standaardwerk worden mythische figuren van Lapland tot Siberië beschreven, zoals de maagd met de ijzeren

vingers.

Van haar vakgebied is dan weliswaar weinig *innovatief* resultaat te verwachten, geeft ze toe, toch is het van groot belang dat de geesteswetenschappen voldoende geld krijgen. ‘Identiteit is tegenwoordig *stressing*. In deze geglobaliseerde wereld lijkt alles overal tegelijk te gebeuren. Daarom moeten we goed begrijpen hoe andere culturen werken, anders verliezen we het contact.’ Gelukkig voor haar denkt de United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) er ook zo over, waardoor ze op Europees niveau wordt ondersteund.

‘Het hoort er nu eenmaal bij’, zegt Markku Kulmala, die zijn verhaal tot zijn spijt vanaf posters, tabellen en grafieken moet vertellen. Ziehier zijn afkeer voor Helsinki: papier. Vandaar dat het in stapels door zijn gehele werkkamer is verspreid. De rondslingerende formulieren liggen tot onder zijn bureau; naast zijn schoenen.

Op zijn leren sandalen snelt hij naar het lab. Kan hij in ieder geval nog wat *hardware* laten zien. Er wordt een deeltjesteller getest: een cilinder waarin verschillende voltages een soort scherm vormen dat de deeltjes doorlaat en op maat sorteert. Terug op zijn met papieren besneeuwde werkkamer daalt de stemming. ‘Kijk maar om je heen naar deze rommel. Dit rapporteren is bij lange na niet het leukste gedeelte.’

Tulevatko tutkimusrahat jaettua rehellisesti täänä Nokian aikakautena?

Tieto on Suomen velvollisuus
Frank Provoost

SMEAR : Station for Measuring Forest Ecosystem–Atmospheric Relationships Finland on runsaskätilä tutkijoita kohtaan, joten rahojen oikeudenmukainen jakaminen näyttää ainoalta ongelmalta. Humanistiset tieteet, jotka olivat Suomen tasavallan perustamisen aikoihin tärkein tiedon ala, ovat tätä nykyä joskus vaikeuksissa. Tutkimuksen tärkeys mitataan pääasiassa teknisten tulosten mukaan.

Markku Kulmala valittaa. Koska hänen pitää olla taas Helsingissä. No, onhan se kaupunki missä hänellä on professorin virka. Mutta se ei ole hänen mukaansa paikka todelliselle työlle. ‘Meidän ei kuuluisi olla täällä läinkaan.’

Ei missään Helsingissä, vaan Hytiälässä! Siellä on Forestry Field Station SMEAR, koko nieltään *Station for Measuring Forest Ecosystem–Atmospheric Relationships*. Keskus on nimensä arvoinen: mäntymetsän kaikki elementit ovat tutkimuksen kohteena. Näin

varsinkin koska se kantaa myös nimeä *centre of excellence* osana *Physics, Chemistry and Biology of Atmospheric Composition and Climate Change Atmospheric Sciences*.

Kulmala on tutkimusryhmänsä kanssa paketoinut Hyytiälässä mäntyjä erilaisilla aparaateilla. Neulasten ympärillä on mittareita rekisteröimässä niistä haittuvia kaasuja. Puun runkoon pistetyt mittarit mittaavat puun sisäistä veden virtausta. Maahan kaivetut mittarit mittaavat pohjaveden tasoa. Ja koko metsään on sijoitettu mastoja mittaamaan ilman kosteutta ja kaasujen muodostumisen määriä. Lyhin niistä on 12 metriä pitkä, pisin 73.

Kyseisen varustuksen johdosta Kulmala on saanut julkaistua artikkeleita niin *Nature* kuin *Science*-lehdistä ja "Siiä olen hyvin ylpeä". Seuraava tavoite onkin Nobelin palkinto. Ja mistähän aiheesta täsmälleen on kyse? Toistaisesta tutkimustuloksesta, jonka mukaan kasvihuoneilmiö ei välttämättä rupea lisääntymään Suomen metsien käyttäytymisen tutkimuksen johtopäätöksенä.

Tutkimuksessa ilmeni, että assimilaatiossa, jossa puun hiiliodioksiidi muuttuu glukoosiksi, syntyy mielenkiintoinen sivutuote, joka reagoi mm. otsonin kanssa. Silloin syntyy aerosoleja, pieniä hiukkasia. Lämpötilan nostessa ja ilman hiilipitoisuuden kasvaessa näiden hiukkasten esiintyminenkin lisääntyy. Kulmalan mukaan tämä ilmiö tapahtuu jo n. 100 kertaa vuodessa, enimmäiseen ilta-päivästä. Nämä aerosolit myötävaikuttavat siihen, että auringon

säteet heijastuvat takaisin avaruuteen minkä seurauksena ilmasto viilenee.

Tämä vaikuttaa juuri sellaiselta tutkimukselta, mitä Helsinki pitää ihanteellisena ja minkä puitteissa sen iskulause *A leading university* keksittiin. Eli kyseessä on kansainvälisti katsottuna edistyksellinen tutkimus johon osallistuu yhteistyössä koti- ja ulkomaisia yliopistoja ja yrityksiä. Esim. Kuopion yliopistosta tulee tutkijoita ja Nokiaa autetaan suunnittelemaan ja valmistamaan tutkimukseen käytettäviä laitteita. Ilkka Niiniluodon mukaan Suomessa hyväksytään yleisesti se tosiasia, ettei mikään Pohjoismaista pysty kilpailemaan tuottavuudessaan esim. Aasian maiden kanssa. Sen takia tieto on ainut hyödyllinen investointi.

Onko tutkimus investoinnin arvoinen, on myös tutkittava mikä tapahtuu amerikkalaisen *research assessments*-menetelmän mukaisesti. Asiaa tutkiva komissio koottaan mm. de League of European Research Universities-ryhmään kuuluvien yliopistojen asiantuntijoista. Toinen velvollisuus on kansallinen: tutkimusta tulee tehdä niin monen Suomen kaupungin kanssa kuin mahdollista. Suomessa on 20 yliopistokaupunkia. Näin on myös *centre of excellence*- keskuksen, jonka johtaja Kulmala on, suhteen. Suomen Akatemian perustamasta 42 keskuksesta on Helsinki mukana 24:ssä. Keskuksel eivät ole tärkeitä pelkästään rahaa suhteen, täsmentää Kulmala; hyvässä tutkimuksessa on kärsivällisyys valttia. "Ensimmäisen 10 tutkimusvuoden aikana ei oikeastaan tapahtunut paljon mitään.

Akademia käyttää vain pienen osan rahoituksistaan esim kulttuuriantropologian tutkimuksiin, sanoo Anna-Leena Siikala joka on kyseisen alan professori. Hän ei puhu pelkästään omista kokemuksistaan: Hän oli vuosikausia mukana neuvotteluissa hallituksen ja liike-elämän kanssa saadakseen järjestettyä rahoitusta Humanistille tieteenaloille. Mikä oli tulos? "Kovin" tieteisiin verrattuna mitätön", hän toteaa.

Nuoren Suomen tasavallan ironia on että sen syntyvaiheessa olivat humanistiset tieteet vallalla kun asia nykyisellään on käännyntyn päälaelleen. Nyt kiinnostavat Nokian tuotantoa koskevat ideat. Minulla ei ole mitään sitä vastaan, se kuuluu kulttuuriimme. Mutta on tärkeää jakaa tutkimusrahoja tasapuolisesti kaikille aloille.

Asiaan liittyy se tosiasia, että "tutkimuksen arvo perustuu liian usein teknisille tuloksille. Sen takia hänen mukaansa ovat "kovat" tieteenalat etulyöntiasemassa. "Meidän on opittava ilmaisemaan itseämme heidän tavallaan. Mutta meitä on käsiteltävä humanistisina tieteinä: emme kuulu suuriin tutkimusryhmiin vaan työskentelemme itsenäisesti aiheissa johon koko länsimainen kulttuuri perustuu. Yksi tutkimuksemme aiheista on mitä ihmisessä tapahtuu transsin aikana. Siikalan tutkimuseen liittyi periodi Siperian shamanien parissa. Hän on myös viettänyt paljon aikaa polynesialaisten heimojen parissa. "Monet antropologeista epäonnistuvat koska he ovat pelkästään vieraina. Se ei riitä vaan pitää päästää perheenäisen asemaan. Sitten vasta kun he jakavat ruokansa kanssasi ja ottavat

sinut lapsedseen, tiedät että asiat menevät hyvin.

Viimeiset viisi vuotta Siikala akademian professorin ominaisuudessaan ilman opetusvelvoitteita teki töitä 12-osaisen *Encyclopedia of Uralic Mythologies*-julkaisun valmistumiseksi. Se on ilmestynyt suomen, englannin ja ruotsinkielisenä. Perusjulkaisussa kerrotaan Lapin ja Siperian myyttisistä hahmoista, kuten ääsormisesta neitsyestä.

Anna-Leena Siikala

Hänen alaltaan ei voi odottaa mitään innovatiivisia uudistuksia, minkä hän myöntää itsekin. Silti vastaaville tieteenaloille on myös saatava tarpeeksi rahoitusta. Identiteetti on nykyään *stressing*. Globalisoituneessa maailmassamme näyttävät samat asiat tapahtuvan kaikkialla samanaikaisesti. Sen takia on hyvä ymmärtää miten eri kulttuurit toimivat ettemme menettäisi kontaktejamme. Onneksi UNESCO:ssa ajatellaan samalla tavalla mitä myös eurooppalaisella tasolla tuetaan.

Se nyt vaan kuuluu asiaan, toteaa Markku Kulmala joka harmikseen joutuu kertomaan asioitaan julisteiden ja kaavioiden avulla. Ja se, miksi hän ei ole Helsinki-mielinen johtuukin paperista. Hänen työhuoneensa onkin paperipinojen täyttämä. Yksittäiset paperiarkit lojuvat ympäriinsä lattialla.

Kulmala kiirehtii nahkasandaaleissaan laboratorioon. Hän haluaa vielä näyttää jotain kovalevyltä. Hiukkasten laskijaa testataan: se on eräänlainen sylinderi jonka erilaiset volttimäärität erottelevat hiukkasia niiden koon ja painon mukaan. Palattuamme hänen paperien peittämään työhuoneeseensa, mieli madaltuu. "Katso nyt täitä sekamelskaa. Tämä raportointi on tylsintä tässä työssä."

Käännös Minna Räty

Adverteren in Aviisi

Er zijn verschillende mogelijkheden om te adverteren in Aviisi: zwart-wit in het boekje en full color op de kaften. Penningmeester Esko van Hattem kan u over de advertentiemogelijkheden inlichten.

Vereniging Nederland - Finland
penningmeester@vnf.nu
tel.: 030 - 6916536

Puzzel

	NAISEN ASUIN- KUMPPANI	HUONO AIKA	VIDEON KELLO- KYTTIN	TUHKI- MOSTA KIRJOI- TETTU			
↓ VA- RASTO- RAKEN- NUUS							
OVAT MINUN							
"VATSA"							
RIITA		ROO- PELLE TUTTUA		LEHTI- PUU	KUILUJA	ALA- KULOI- SUUS	ISOJA JA UPEITA RAKENNUKSIA VAINU
MU- DOSTUU KIRJAI- MISTA					KOULU- LUOKAN JÄSEN		RENGAS
SEIS!		ROSKIK- SEEN KUKKUVIA LINTUJA				TUOKSU HUUS- HOLLI	
LAULUN SAM- MAKKO TAI KIEKOI- LIJA KOIVU				KIUSAAMISTA? JUNAN VÄYLA			OBELIXIN KAVERI X-T
KEIJAT		PUHUA HALVEK- SUEN	PIIRTÄ- JÄ DON MARISE- MISIA			RUPELO VAAT- TEET	
ELÄIN- ÄITEJÄ					VÄHÄN MÄRKÄ PUOTI		KUKKA- NIITTY
KARA- M—		TAKAISIN- TULOT JUOMA- ASTIA		EI VÄLITÄ MUISTA			SEPE
KULKU- VÄYLA						KIVI- NEN	
PÄÄN OSA			EDISTY- MINEN				
MÜSE- OISSA ESILLÄ						PAIK- KANSA PITÄVÄ JUTTU	

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa:

Ambassade van Finland Suomen suurlähetystö Groot Hertoginnelaan 16 2517 Eg DenHaag	tel: 070-346 9754 fax: 070-3107174 e-mail: info.haa@formin.fi internet: www.finlande.nl
Finse Zeemanskerk Suomen Merimieskirkko 's-Gravendijkwal 64 3014 EG Rotterdam	tel: 010-436 6164 internet: www.finsekerk.com
Suomi-Seura r.y. Secretariaat: Maire Muller- Rönkkö Noorderdreef 196 2152 AC Nieuw-Vennep	tel: 0252-67 3444 fax: 0252-62 0483 email: speco.muller@wxs.nl internet: www.suomi-seura.fi
Finse Zaterdagsschool Suomalainen Lauantaikoulu Suomen Merimieskirkko 's-Gravendijkwal 64 3014 EG Rotterdam	informatie - tiedustelut: Susanna Seppälä-De Ridder De Boisotstraat 1 4371 BK Koudekerke tel: 06-54705984 email: susannapuuma@zeelandnet.nl internet: www.lauantaikoulu.nl
Finse school - Suomikoulu The American School of the Hague Rijksstraatweg 200 2241 BX Wassenaar	informatie - tiedustelut: Kirsti Vaaranmäki, voorzitter email: opettajat@suomi-koulu.nl internet: www.suomi-koulu.nl
Jongerenafdeling van vereniging Nederland Finland	email: kieppis@hotmail.com
In Finland - Suomessa	
Nederlandse Ambassade in Finland: Erottajankatu 19B, FI-00130 Helsinki,	tel: +358-(0)9-228920, fax: +358-(0)9-22892228, e-mail: nlgovhel@kolumbus.fi, internet: www.netherlands.fi
Nederlandse Vereniging in Finland Secretariaat Vetelaisenkuja 390540 Oulu	email: secretariaat@nederlandsvereniging.fi internet: www.nederlandsevereniging.fi

Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer in het jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

ledenadministratie, advertenties & secretariaat	Hilde Wierda-Boer Godfried Schalkenstraat 52 5246 CN Rosmalen tel.: 06 46246250	info@vnf.nu
bankrekening vereniging	54.92.86.705 te Zeist	
eindredactie	Hans Adamse (hoofdredacteur)	aviisi@vnf.nu
	Minna Räty (Fins)	aviisi@vnf.nu
redactie & opmaak Aviisi	Johanna Kamunen Marco Lub	smallhead@chello.nl
homepage VNF	www.vnf.nu	
eindverantwoording	het bestuur	
drukwerk	Den Haag Print, Den Haag	
oplage	700	
jaargang	15	
jaar	2006	
nummer	4	
ISSN	1566-8542	
Het bestuur van de vereniging Nederland-Finland		
voorzitter	Pirkko van Bruggen	voorzitter@vnf.nu
vice-voorzitter	Hans Verasdonck	verasdonck@msn.com
penningmeester	Esko van Hattem	penningmeester@vnf.nu
secretaris	Margriet Panman	panman@margriet.speedlinq.nl
leden	Johanna Kamunen	smallhead@chello.nl

Kopij voor de volgende Aviisi kan per e-mail 22 augustus 2006 aan het secretariaat vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: Microsoft©Word, RTF of ASCII tekst. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Vereniging Nederland Finland Alankomaat – Suomi Yhdistys

Aanmeldingsformulier

Naam: _____

Roepnaam: _____

(doorhalen wat niet van toepassing is) _____ M / V _____

geb. datum: _____

Adres: _____

Postcode: _____

Woonplaats: _____

De contributie wil ik graag betalen via mijn bank- of girorekening met nummer _____

Datum: _____

Aanmelding als lid “Vereniging Nederland-Finland”:

Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres sturen of per e-mail naar: info@VNF.nu.

Secretariaat vereniging Nederland-Finland

Godfried Schalkenstraat 52

5246 CN Rosmalen

Voor vragen: bel met 06-462 462 50

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding, sturen wij u een pakket met algemene informatie over de vereniging. Ook ontvangt u een acceptgiro waarmee u de verschuldigde contributie kunt betalen. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine “Aviisi”.

De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor:

VNF-leden € 22,50, Jeugdleden (tot 27 jaar) € 11,50 en Bedrijfsleden € 45,00.

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (<http://www.vnf.nu>) onder “De Vereniging” vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

Voor meer informatie zie onze website:
Lisätietoja saat verkkosivustoltamme:
www.fax-translations.com

f.a.x. Translations b.v

Fast, Accurate en eXperienced
in al uw vertaal- en tolkopdrachten
kaikenlaiset käänös- ja
tulkkauspalvelut

o.a. Finse en Nederlandse taal-
specialisten in huis!
Muun muassa suomen- ja
hollanninkieliset käänökset
ammattitaidolla

T +31-(0)50-303 97 30
F +31-(0)50-303 97 40
E-MAIL: ALL@FAX-TRANSLATIONS.COM

We are looking for a representative for Netherlands

Assa ABLOY is world's leading producer of locking systems and decorating hardware.
Des'Ide® is a new, growing brand of ABLOY Oy Tampere Factory. Des'Ide® products are design articles for home decorating.

We are looking for a person/s to take care of our existing clients and to find new ones.
Our clients are interior / furnishing / design / colour and wallpaper shops.

The person we are looking for is dynamic and marketing minded person with a pleasant appearance having knowledge of interior products. Knowledge in English (or in Finnish) and in Dutch are necessary. You like to meet clients and keep them informed of our products. Ideal person or company has already existing clients in interior segment and he/she already successfully sells some other Scandinavian products in Benelux, but this is not a must.

If you are interested, please send us short and informal curriculum vitae by mail or fax or call us.

Abloy Oy Architectural Hardware

Mrs Sinikka Ignatius

PB 14, FIN-33271 TAMPERE, Finland

Tel: +358 20 599 36 03

Mobile: +358 40 861 87 73

Fax: +358 20 599 34 80

E-mail: sinikka.ignatius@abloy.com

Drukwerk

Afzender: Vereniging Nederland - Finland
Secretariaat
Godfried Schalkenstraat 52
5246 CN Rosmalen

TPG Post

Port betaald

Port payé

Pays-Bas